

USEU EL "FLOTA"
i sabreu de
nedar
Pres:
de 5 a 10 ptes.

Demaneu-lo al "CAUTXU CATALA", Corts
Catalanes, 615, i a tots els establiments dedicats
als articles de bany.

CRONICA

El mur dels plors

El conflicte sangant de Palestina, que no ha estat el primer, és tement que no serà l'últim, no pot sobtar ningú. És la conseqüència natural d'haver pretès allò que els francesos en diuen "fer trencar sense trencar ous". Això és impossible i la trencadissa ha vingut. El XVIe Congrés Sionista, tingut aquest mes a Zuric, ja el preveia. El rabí americà Stephan Wise alça la protesta contra el fet que els culpables de l'incident al Mur dels Plors, esdevingut a la darrera festa de l'Expiació—la més important del calendari jueu—no hagin estat punts. Més important encara, per la seva autoritat oficial, el report de la Comissió política, remarcada com les mesures benefactores preses pel Govern britànic per molts de llurs membres, a través dels òrgans centrals del mandat a Jerusalem, fins a l'aplicació en les esferes administratives de Palestina. Més importantment, una declaració del Comitè executiu, aprovada a peu lligat per l'assemblea, denunciava els nous atacs que, prenent-se per pretext per les autoritats britàniques, els àrabs de Palestina maquinaven contra la inviolabilitat del Mur dels Plors. Paraules que la realitat ha convertit en profètiques.

Altres vegades hem hagut de parlar del sionisme, i sempre hem remarcat tant la simpatia com el temor de perills que despertava. Un poble dispers, que té consciència d'ell mateix, vol aplegar-se, formar una llar nacional independent, constituir-se en Estat. I hi ha res de més lògic? Si aquesta llar, però, i aquest Estat, vol constituir-se en un país que tot essent la seva pàtria ideal és també la pàtria real d'un altre, que ja fa prop de dos mil anys l'habita: ¿com es farà sense una lluita llarga i aferrissada? Desallotjar un poble de la terra que té com a seva no és pas empresa fàcil. L'imperialisme capitalista europeu hi ha pervingut damunt els territoris colonials per procediments que, més o menys de biaix, han reeixit a suprimir la propietat per supressió del propietari. Amb els àrabs de Palestina això és possible: un mandat no és una colònia, i els àrabs no són cap poble primitiu. Demés, si tots els altres àrabs d'ençà de la guerra estan constituïts en Estats independents o sota un mandat que els posa en camí de la independència—com Síria i Transjordània—¿és possible que els àrabs de Palestina acceptin el domini dels nous vinguts? Evidentment que no. I aquest és el problema. Ben pararament en el Congrés sionista algú va dir: "¿No volem ésser majoritaris pels àrabs?" Qui creurà, però, que el mig milió d'àrabs es deixin majoritaritzar pels 160.000 israelites que avui hi ha a Palestina? Encara, no és aquell mig milió sols: tots els altres àrabs se solidaritzen amb llurs germans de raça, de llengua i de religió.

El que sembla estrany és que un conflicte de tan llarg temps venint per tothom, no ho fos així mateix per les autoritats mandant. La tradicional flemma britànica de vegades sembla excessiva. Reservar com els fets es desplen i garantir-ne la llure evolució és una fórmula excel·lent—sempre, però, que es tracti de fets naturals que evolucionen. Ara, si es tracta de fets artificials, provocats, en la colonització hebrea de Palestina, aquell empirisme expectant més pot dur catàstrofes.

Tanmateix, la qüestió és massa fonda perquè hi bastin mesures de policia. Aquestes poden evitar els conflictes sangants, però no poden suprimir-ne les causes. Cal donar als àrabs la sensació que no són veritables, expulsats o desposseïts ni individualment ni com a poble. Ana que la Jewish Agency serà regida per jueus de totes les ètnies i procedències i ja no solament per sionistes—aquest és el transcendental acord del darrer Congrés—és el moment d'aclarir les coses i de no confondre una llar nacional a Palestina amb un Estat jueu.

El filòsof Martí Buber en el darrer Congrés semblava marcar el camí del sionisme vers una missió purament espiritual. El concepte d'Israel no és assimilable al de nació en el sentit modern del mot, sinó que no ho esdevingut. El sionisme repudia el "sagrado egoisme", que és la divisa dels altres nacionalismes. El sentiment nacional que pot créixer entre els jueus és concebut com un mitjà, com un encaminament a una mena d'humanisme hebraic. Només imbuït-se d'aquestes idees el poble hebreu podrà jugar a Palestina, llag d'unió entre l'Europa i l'Àsia, el paper que el seu gran passat religiós li imposa. Només així els jueus es guardaran de cometre contra les poblacions musulmanes la injustícia de què ells han estat víctimes a través dels segles, i s'esforçaran a practicar amb els àrabs, qui no senten pas llur país menys que ells, una política comuna d'interessos.

L. NICOLAU D'OLIVER

Fesomies

Començar a aversar-nos a un maneix de la paraula Europa, i això és esdevingut sobretot d'ençà que ens ha obligat quotidianament la visió d'una àfrica i d'una Amèrica d'Europa. Però l'Amèrica és una tremenda societat anònima, i l'Europa no és més un feix inextricable de societats col·lectives. I caldrà anar amb molt de compte si hem volgut aversar-nos d'una manera eficient. Haurà de tractar-se d'una lliat-entesa de diverses fesomies, de totes les diverses fesomies d'Europa.

Sóc un partidari de l'unionisme europeu, perquè sempre he cregut en l'obligació moral de plantar fins i tot, amb abnegació potser vitalícia, garrons. I tot nacionalista tendencialment separatista de la futura integració europea em sembla abominable. La remissió absoluta en després perquè recolza en la ignorància popular, i el foment de sòrdides antipaties, i una excusa supersticiosa o altra contra el sentit cooperatiu dels homes lliures.

La sort d'alguns pobles (Ucraïna, Macedònia, etc.) em fa pensar en espais vacants al volt de la taula europea: hom podrà gairebé dir, com en la cançó de panderer que tant amava Joan Maragall:

Germà meu, fuleta d'alba,
que és, que t'arem un tomb;
larem un tomb a la taula
que em sembla que tots no hi som.

Manquen fesomies a l'aplec, i sense tractar ara dels drets o no drets de personalitat ètnica, hom ha de reconèixer que estats per amuntegats no són tan eficaçment com els units per irradiació unitats reificables en una lligada total, i que estat que té la coerció dins una part del seu territori és exclusivament, per a des-

congestionar el seu problema, a l'aventura exterior, o sigui, fet i fet, a un reaccionari ofensiu.

Tal vegada, però, la Macedònia i la Ucraïna no constitueixen encara fesomies ni espiritualment prou destriades. Les influències vinculadores de raça, religió, llengua, cultura, associació històrica, etc., estan clivellades o trastornades, afeblides o destriades. Hom hauria, aleshores, de metjar-les. D'això se'n captindrà, per fortuna, un clàssic procés. Una afirmació ingènua, gairebé límbica, de personalitat, no pot ésser tractada sinó d'una manera, que és collant els recursos habituals de l'assimilisme. Aquest senci resulta, al cap d'un quant temps, definitiu. Car, com sosté el Dr. Bernard Joseph en el recent llibre *Nationality: Its Nature and Problems*, en sentiment de peculiar personalitat col·lectiva, tan com resultat acumulat d'un veïnatge pot ésser producte artificial i tanmateix efectiu de l'opressió.

Si ni així, sota un massatge de coerció, aquelles fesomies no s'acusen i no s'acaren a una franca responsabilitat, hom haurà almenys garbellat els problemes europeus amb un procediment comparable, pels seus efectes, a la respiració artificial amb la qual hom cerca de salvar un negat, i de la qual deia un pintoresc analfabet que, si la feia a una persona que només fa una estona que és morta, encara la poden eixerir.

BELLAFILA

Aquest número ha passat per la censura governativa

El tomb al món del «Graff Zeppelin»

Per terres de Califòrnia

Aprofitem les breus hores de parada a Los Angeles. Califòrnia prou mereix que li dediquem uns moments d'atenció.

El país. Una amplíssima depressió entre dues serralades. A l'est, la Sierra Nevada, amb grans muntanyes (Mount Whitney, 4.419 metres, el més alt dels Estats Units), i indrets de bellesa incomparable (Parc Nacional de Yosemite, "Canó" de Feather River), que va a terminar al Migdia, en el gran desert de Mojave i a la Death Valley, la "Vall de la Mort", on hom ha registrat la fenomenal temperatura de 58° i on cada estiu arriba el termòmetre a 50-55°. A l'oest, la Serralada Costera, on pululen les belles badies i les velles "missions". Tot això gaudint, en la majoria del seu territori, d'un clima ideal, d'una primavera eterna. En els seus 409.900 quilòmetres quadrats no hi ha més que 3.913.000 habitants (en 1924) i n'hi cabrien comodament 50 milions!

Califòrnia és un incomparable productor de fruites i llegums. La vegetació té una ufana única i els seus arbres gegants—les "sequoias"—són els més grans del món. Els dos grans rius de la depressió central—el Sacramento i el San Joaquin—amb llurs múltiples afluents, permeten regar immenses extensions de terra.

Tenint a penes el 3/2 per 100 de la població total dels Estats Units, li correspon el 5/4 per 100 de la producció agrícola, el 6/5 per 100 dels automòbils, i el 8/9 per 100 de les cases que posseeixen instal·lacions elèctriques, ço que ens dona una idea de la seva prosperitat i riquesa. Hi ha un automòbil per cada tres habitants. (Espanya: 1 per 40).

Cal parlar de la seva riquesa minera i de la indústria cinematogràfica, que és avui, per la vàlua de la seva producció, la tercera dels Estats Units?

De la producció vegetal sobresurten les fruites. La collita de raïm sola assolí en 1923 una vàlua de 50 milions de dòlars (uns 34 milions de pessetes).

El passat—Califòrnia és un país jove entre els joves: podem dir que té a penes tres quarts de segle d'existència.

Fou l'or el que atragué, a mig segle passat, la primera avalada dels immigrants. Fins aleshores havia estat una terra tranquil·la, habitada per indis i mestissos i uns quants blancs caçadors o bosquerols. El viatge a través de les muntanyes Rocoses era perillós i llarguissim. Aquell felici país estava oblidat...

En 1848, els americans, després d'una guerra fàcil, s'annexionen Califòrnia, que pertanyia a Mèxic. Pocs mesos després, una troballa casual féu célebre Califòrnia arreu del món. I els aventurers de tot l'univers s'hi precipitaren.

Un capità de les guàrdies suïsses de Carles X de França, anomenat Sutter, s'havia retirat a Califòrnia. Ací explotava una propietat rural en l'indret en què avui existeix Sacramento, la capital de l'Estat. En els primers dies de l'any 1849 prengué al seu servei uns mormons emigrants, els quals, venint de les illes Hawaii, es dirigien vers la Ciutat dels Sants (Salt Lake City). Un d'ells, anomenat Marshall, baixava cap al riu en un fred matí d'aquell hivern, quan, per casualitat, la seva mirada es fixà en un mineral groc que brillava en el fons del canal que duia l'aigua al moli de la serreria de Coloma, que Sutter feia construir aleshores. L'examinà, en reuní alguns

granets i ho comunicà a Sutter. Fet i fet, allò era or! Ben mirades les coses, n'hi havia a tot arreu en aquella contrada. Aviat el secret es divulgà. S'estengué la notícia per tot Califòrnia primer, pel món sencer després.

La febre de l'or s'apoderà de tothom. Hom pot dir que tot Califòrnia caigué sobre la zona en què s'aixecava la granja de Sutter. Heus ací com descriu el que succeí un viatger francès:

"Les ciutats espanyoles del litoral californià, Monterey, San José, Los Angeles, que feien un cert comerç, veïren partir llurs habitants cap als "placers" de Coloma. Ben aviat, tot Amèrica, del Nord al Sud, es posà en moviment al seu torn. Finalment, Europa, i tota Àsia i Oceania entraren en el moviment. Hom coneix aquell immens corrent d'emigració que empenyé un moment tots els pobles a la recerca febrils de l'or. Hom sap els desordres que se seguiren a Eldorado. Califòrnia, a penes conquerida, no posseïa encara cap llei. Però d'ençà que l'Estat s'ha constituït, l'agitació ha cedit el lloc al treball regular i a l'ordre. La llei de Lynch i els comitès de vigilància han espurgat ràpidament el país dels "convicts" australians, de tots els "loafers" i "rowdies" americans, finalment, de tots els bandits de tots dos móns, escòria de totes les nacions, i que les nacions havien expulsat de llur si per fer-ne present a Califòrnia." (Louis Simonin, "Voyage en Californie", 1859.)

Los Angeles fa mig segle. Qui no coneix Los Angeles, la ciutat del cinematògraf, amb els seus carrers tirats a cordill, la seva bella posició prop de la mar, els seus grans edificis, els seus milers i milers d'automòbils? Ací està amarrat el "Graff Zeppelin" a un gran pilar. A l'entorn se circulen dotzenes d'aeroplans. Tots els avenços de la ciència han concorregut per fer d'aquesta ciutat de 700.000 habitants una de les més avançades del món.

Qui diria que la apenes cinquanta o cinquanta cinc anys no era més que un gran poble de tres o quatre mil habitants on s'acumulaven tota mena de bandits i de foragitats? Un angles que la visità en 1875, William Hepworth Dixon, així la descriu:

"Los Angeles i San José, ciutats lliures, poblades de soldats al·liberats, de "squaws", de negociants dubtosos, són veritables nius de bergants, de jugadors, de lladres i de pick-pockets. A elles vénen els caps de bandits per tal de reclutar llurs bandes i de llogar espies... Los Angeles, San Bernardino i San Diego són les localitats escollides de preferència pels bandits per exercir-hi llur honorable professió." I conta després la gesta del bandit Vázquez, que fou durant anys el terror de Los Angeles i dels seus encontorns.

El català Juniper Serra, fundador de les missions californianes. Abans de deixar Los Angeles, hem de parlar breument d'un home que tota recordem avui a Califòrnia: car ell fou el fundador de les que avui són les grans ciutats californianes. Eren al principi només modestes missions franciscanes. I aquest personatge, la popularitat del qual a Califòrnia és extraordinària, com veurem, era un català: el franciscà Juniper Serra.

Qued's això per a un altre dia.

GONÇAL DE REPARAZ (fill)

El doctor Ekenzer a la cabina de d'irradiació.

Les dides i els didots

Entre els meus amics que s'han casat aquests darrers temps, n'hi ha alguns que són pares de família de poc, i com és natural, per la cria i capteniment de llurs preciosos fills s'han vist obligats a llogar aquestes persones que en diem dides.

Això ha estat la causa que jo—que sóc entrant en bastantes cases particulars—m'hagi donat d'un canvi visible i, per què no? lamentable, operat dintre la nostra vida social en aquest ram impressionant i utilíssim de les dides i de les coses que a elles afecten.

En primer lloc, les dides han perdut d'uns quants anys ençà. Jo no vull dir que la qualitat de nodriment que proporcionen a les criatures, sigui inferior al que a mi em proporcionà la meua dida, que era una gallega autèntica, amb un temperament de guàrdia civil. No vull precisament dir això, vull dir simplement, que han perdut des d'un punt de vista decoratiu i fins des d'un punt de vista moral.

Les dides, avui dia, es presenten a les cases, sense aquella pompa i aquell ceremonial d'abans, no duen ni la carta del rector del poble que acreditava la seva moralitat absoluta, ni la carta de l'alcalde, ni el certificat de defunció del marit, si és que el marit fa poc temps que és mort. Ni duen tampoc la fotografia d'un ase, d'un paller o de tres criatures propietat de la dida, i el que és més trist no ofereixen ni un maledit formatge ni una maledida coca, productes especials del poble de la dida que sempre les predisposaren a favor de la família que les havia d'admetre.

Això, pel que fa referència a elles, i és pot dir que elles s'ho han perdut; de més a més, les dides abans, eren més grasses, tenien una veu característica que les diferenciava de les altres dones, tenien una manera de caminar i de menjar—el caminar, de processó i el menjar, amb voracitat—que feia que tothom sentís un respecte per elles i cap saltatoulls es proposés una aventura amorosa amb una dida. Entre aquestes excel·lents persones hi havia veritables bel·leses, però eren com la bellesa d'un paisatge, purament espectacular.

I ara ve el més important, que és el que afecta a la indumentària, i si és veritat allò que diuen que l'hàbit fa el monjo, les dides duen un hàbit que no fa per a una dida. Avui dia, tal com la vesteixen, ja no hi ha diferència entre una dida seca i una dida mollà, o entre una dida en ple exercici i una infermera, i qui diu una infermera pot dir perfectament una d'aquestes senyores angleses que fan el turisme intensiu.

Hi ha famílies que presenten la dida, d'una forma desprecupada, com presentarien una dependenta qualsevol o una modisteta de mitjana vanitat.

Abans això no passava, abans les dides duïen un vestit opulent de "Dofa Juana la Loca", amb tot el vellut necessari, amb tot l'or i tot el vermell de les exigències. A les faldilles no s'hi planyia ni roba ni diàmetre, els mocadors de les dides tenien una certa magnitud cardenàlica. Fins aquelles peces de plata de rafet i de dos ralets tenien una aplicació noble que ara no tenen. Tothom sabia que servien per fer collars i arracades de dida. Les joies de les dides engrescaven com un conte de les mil i una nits, encara que costessin pocs quarts. Recordo que la "Dama de Elche", aquella estàtua única al món, carregada de misteri, havia trobat una reminiscència vivent en el bust decoratiu de certes dides del país.

Abans, com que se'ls donava més importància social, també tenien un cert valor allò dels germans de llet, i un, de més a més dels germans legítims i naturals que tenia per dret propi, podia ésser un germà de llet d'un vetes-í-fils, d'un vidari, d'un anarquista i d'un fill del duc de Solferino.

Però el que ha perdut més de fotes aquestes coses, és la institució del didot. El didot era un personatge famós, que va arribar a tenir importància fins a les comèdies. Si la dida venia de muntanya—les dides millors sempre eren de muntanya—el didot sempre acostumava a ésser un pagès magre, de pocs sous, generalment gandul i tarrat d'alguna banda. Es mirava la seva dona que criava a ciutat com una vinya, i a tots els papers que jugava i anteposava sempre el paper de didot.

No tots els pàgesos sortien bons per representar-lo, alguns fracassaven. El bon didot era aquell d'un posat ben rústic, vestit d'una pana soferta, amb una gorreta petita i un somriure que no s'acabava mai. De tant en tant baixava a Barcelona a veure la dida, i portava alguna llaminadura rural per als amos. Es passava tot el dia a la cuina sense dir res a ningú, i menjant continuament, però fent veure que no menjava ni una molla. La dida l'acompanyava sempre a casa el metge, i els mos de la dida, perquè la criatura no se'n ressentís, tractaven el didot amb una condescendència forçada.

Aquest ésser, espècie de "souteneur" legal, i consentit per les consciències més estrefes, premia el sol al costat

COMENTARI

El nostre Mistral

França ha sabut incorporar Mistral, si no a la seva cultura almenys a la seva propaganda. Es a París on són fetes les edicions de "Mireio" i dels altres poemes mistralians: text provençal a la una cara, versió francesa a la d'enfront. El govern s'associa sempre, ja es tracti d'inaugurar el monument ja de commemorar la naixença, als actes dels felibres. Direu potser que hi ha adhesions interessades. No per això perden legitimitat. El perillós fóra que estemordissin les adhesions més naturals.

L'any que ve, 1930, s'escau el primer centenari de Frederic Mistral. El Comitè que organitzarà les festes d'aquest jubileu és a París que s'aplega. I a Roma en neix un altre. I a Romania un altre. Els italians i els romanesos, que poden recordar petites anècdotes que lligaren llur país a Mistral, aprofitaran la data de 1930 per afirmar, lírics, la fe en la llatinitat. Paraula vaga i sospitosa, ens espanta. Fa de París la capital de Provença.

I els catalans, ¿no voldran associar-se a la commemoració del poeta? Què esperem? Que ens hi cridin? Ah! no cal pas. Obriu les "Illes d'Or". Llegiu la "Copa santa", "I troubaré catalan", "La brassado", "Per Nosto-Damo de Montserrat". Fulleu, en la *Revue de Catalogne*, les dades que Joan Camp aportava sobre els tractes catalans de Mistral. Es per dret propi que ens pertoca, amb vera germanor, de celebrar el seu centenari.

La *Nova Revista* anuncia que publicarà, en l'avinentosa que s'acosta, les obres del poeta. Hem discutit, fins i tot, si calia "traduir-les", o donar-les en llur text original, o adoptar la solució mixta que aconseguia, fins i tot, el vot favorable de Josep Carbonell. Però el silenci que *La Nova Revista* ha servat durant alguns mesos equival, potser, a un trist averany.

Les persones que més es preocupen per la nostra dignitat col·lectiva—vós, Estelrich, organitzador, amic dels provençals, vós Carbonell, animador de l'"Oo" simbòlic—tenen el deure de constituir el Comitè català, per ajudar, si cal, la iniciativa de *La Nova Revista* i popularitzar encara més el nom de Mistral entre nosaltres.

T. G.

de la dida, i feien una parella biològica interessant, com la que fan certes espècies d'insectes, en les quals, la femella té una presència inflada i gegantina, i el mascle és un microbi escardalenc i bilitós.

Entre el ram dels didots hi havia el didot trágic, aquell que no deixava viure la dida, que la feia plorar i li feia perdre les nits, i que convenia tenir-lo molt allunyat, i augmentar la dosi d'alimentació i d'arracades de la dida perquè se'n distregués. Hi havia el didot de la misèria negra o el didot pesat, que volia un càrrec qualsevol a Barcelona, un càrrec que s'hagués de treballar ben poc, perquè la característica del didot sempre ha estat una mandra refinada.

A Barcelona, encara hi ha molts mossos de dispensari, molts d'aquests de l'escombra i la neteja pública, algun urbà, algun guàrdia de seguretat, i fins i tot algun escrivent municipal que no escriu, tots els quals deuen el seu càrrec a les influències de la seva dona en els moments que feia de dida, en la casa d'un diputat o d'una d'aquestes senyores que tallen el bacallà.

Això, avui dia, ha minvat gairebé en absolut; hi ha moltes dides que no tenen didot; ni els fa cap falta. Altres que el didot és gris, i porta un volant o treballa en una fàbrica llunyanca, i ésser didot, avui dia, és un accident: abans era tot un programa.

Molta gent creurà que les coses van millor d'aquesta manera, treient la part decorativa, sucrosa, dramàtica i teatral a les dides i als didots. És possible, i jo tampoc estic gaire afectat a sostenir el contrari. Però no hi ha dubte que la nostra vida, va perdent cada vegada color i substància poètica, en tot el que fa referència a l'interior i al govern de les famílies. Cada veïada anem traient fulles de l'lor a aquest gran estofat temporal que ens ha de conduir als postres eterns. I encara que a un li vingui de gust sentir-se màquina, de tant en tant sembla que enyorem aquella època que només ens sentíem màquines—i quines màquines més horribles!—quan ens felen aprendre les cinc declinacions i ens felen anar al llet a les deu en punt.

JOSEP MARIA DE SEGARRA

L'ASSEMBLEA DE LA S. DE N.

Mac Donald surt cap a Ginebra

Londres, 29. — El senyor Mac Donald, amb la seva filla, sortirà dissabte vers Ginebra, on romandrà tres o quatre dies. — Fabra.

COMUNISTES CONDEMNATS A GRECIA

Atenes, 29. — El Tribunal ha condemnat set comunistes a un any i tres mesos de presó, per incitacions als desordres.

EL CONFLICTE XINO - SOVIETIC

'Atacs xinesos

Moscou, 29. — L'Agència Tass diu que novament les tropes xineses han bombardejat alguns llocs de la frontera soviètica sobre el riu Otssour. Un vaixell soviètic també va ésser tirotejat, i resultaren diversos passatgers ferits. — Fabra.

El V Congrés de Minories

Ginebra, 29. — El cinquè Congrés de les minories nacionals ha acabat les seves sessions. — Fabra.

Heus ací Caterina de Mèdicia, aquesta reina terotge que pregava amb una mà i emmetzinava amb l'altra.

Les conclusions de caràcter doctrinal per METRIOS

La primera part del dictamen de la Comissió del patró-or està destinada a aclariments de caràcter doctrinal: s'hi estudien documentalment, amb les relacions entre els preus, la circulació i els canvis. El mètode seguit és rigorosament científic, i es limiten gairebé sempre a cercar el grau de correlació matemàtica existent entre les sèries examinades. La majoria de les constatacions no vindran de nou als nostres lectors, i per això ens limitarem a enumerar-les pel mateix ordre amb què ens són presentades. Cercant la relació entre el canvi i els preus, trobem una forta correlació entre un índex de preus a l'engròs format amb dades que publica la Cambra de Comerç de Barcelona des de 1890 i el curs mitjà anual de la lliura esterlina a la Borsa de Madrid, eliminant la influència de l'índex anglès de preus a l'engròs, utilitzant el confeccionat per Sauerbeck. Es troben també correlacions parcials des de 1913 a 1928 utilitzant els índexs oficials i de 1890 a 1912 amb els de la Cambra i correlacions múltiples, i després d'obtenir una colla de coeficients, que mereixerien al lector no entrés en estudis estadístics, s'arriba a la conclusió que existeix una relació indubitable entre el canvi de la pesseta i el nivell relatiu dels preus, i aconsegueixen els raons per què les oscil·lacions del canvi precedeixen en molts casos les dels preus, principalment les variacions probables de la balança de pagaments i la influència de les exportacions de vi a França. S'estudien després les relacions entre la circulació i els preus, s'evalua la quantitat d'argent en circulació per veure pràcticament que és una part mínima del medi circulat, cerca la relació entre el moviment dels comptes corrents del Banc d'Espanya, prescindint de les places de Madrid i Barcelona, i l'índex de preus, eliminada la influència de les col·lites, i troba també una forta correlació el mateix que entre els bitllets de Banc en circulació i els preus tant si es té en compte la influència de les col·lites com si se'n prescindeix. Com que les variacions de l'activitat comercial que influencien els moviments del crèdit es reflecteixen en la circulació i en els preus, han mesurat també el grau de correlació entre la circulació de bitllets, tenint en compte la velocitat de circulació i les variacions de la producció rural, que segons la Comissió és el motor de la vida econòmica espanyola, i el canvi de la lliura esterlina, eliminant la influència dels preus anglesos i trobant una correlació elevadíssima, superior a la trobada tenint en compte el nivell relatiu dels preus, del que dedueix la Comissió que el millor índex del nivell de preus a Espanya és la circulació.

Resumida d'aquesta manera la part doctrinal del dictamen, pot semblar una mica fosca, per bé que no ho pugui ésser per al que hagi llegit atentament els articles que hem vingut publicant sobre el problema monetari, i sobretot la sèrie publicada a començaments d'enguany. Queda ben clar que el canvi està en íntima relació amb el nivell relatiu dels preus, és a dir, amb el que de vegades anomenem canvi tèdric, i que el nivell dels preus espanyols depèn de l'expansió dels negocis a la base dels quals es troba l'estat de les col·lites, per mitjà de les variacions del crèdit i de la moneda en circulació, que és la darrera manifestació dels moviments crediticis. De tot això n'estídem convençuts, i fa temps que ho venim explicant als nostres lectors, prescindint, naturalment, dels coeficients de correlació, que no creiem que puguin tenir cabuda en un treball de divulgació. En aquest aspecte, per tant, el dictamen sols pot causar-nos satisfacció. En altres articles parlarem amb deteniment de les propostes de la Comissió.

Societat d'Estudis Econòmics

La nova llei de la Propietat Industrial: Modificacions del primitiu projecte d'acord amb l'informe emès per la Societat d'Estudis Econòmics: Patents d'exploració: Caducitat de les patents d'invenció i d'introducció en el règim de llicències: Exclusiva dels jutjats i Tribunals de Madrid per a entendre en els litigis sobre nul·litat de patents, marques, models, etc., etc., d: tot Espanya: Organització i dotació del Registre de la Propietat Industrial i Comercial

Publicat el nou text que substitueix la llei i reglament vigents, reguladors de la propietat industrial, coneguda vulgarment per dues de les seves modalitats, Patents i Marques, ha motivat un immediat examen, el resultat del qual es concreta en l'exposició que acaba d'elevat-se al ministre d'Economia Nacional.

Cal fer notar que l'estructura, aspecte conjunt i la quasi totalitat del contingut del Codi que entra en vigor el dia 15 de setembre vinent, concorda essencialment amb les observacions formulades en l'informe tècnic-jurídic formulat per la Societat d'Estudis Econòmics l'octubre passat, amb ocasió de publicar-se el projecte. Per això se'n significa la satisfactoria impressió produïda i en aquest sentit se subratlla l'èxit per la tasca dels senyors Bonet Duran i Mari, nomenats de l'esmentat treball.

Però, com que el sudit cos legal conté diversos preceptes inèdits que requereixen ésser aclarits, s'estudien quatre enuncis principals que fan necessària llur reforma.

El primer d'aquests, les anomenades "Patents d'exploració", veritables monopolis, tramitats sense informació prèvia pública, que poden atorgar-se sense cap recurs al qui hagués establert, estigui establert o no proposi establir una indústria que sigui única a Espanya, o que en cas d'existir-ne d'altres no eviti que el mercat nacional tingui necessitat d'assortir-se de l'estranger, concedint-se al privilegiat el dret d'impedir ampliacions o modificacions de les indústries similars existents al país durant 10 anys a canvi del pagament per l'afavorit d'una quota de mil pessetes anuals.

En la dita exposició es posa de manifest: el procés generador de tal novetat desconeguda fins ara per als òrgans representatius del comerç i de la

Indústria, les perturbacions que la seva implantació haurà de produir i la pugna que implica, tant com els legítims drets com als fonaments, a què hom contraria la propietat industrial.

El problema de la posada en pràctica de les patents ha arribat a un criteri coincident de tots els països amb allò que pugna l'article 101 en establir la caducitat transcorreguts tres anys sense sol·licitants de l'oferta de llicències d'exploració. L'article 5 del Conveni d'Unió de París, revisat a La Haia, estableix una solució contrària, per la qual cosa, a part de perjudicar els inventors de condició modesta, que són majoria, ampliarà les fonamentals protestes de l'estranger, que hom va exterioritzar en el Congrés del 9 de juliol darrer, celebrat a Amsterdam per la Camà de Comerç Internacional i l'Associació Internacional per a la protecció de la Propietat Industrial.

Reconegudes les dificultats de resoldre el problema processal en els plecs i causes relacionades amb la propietat industrial i sense perjudicar els resultats que han d'ofrir la tramitació pròxima a establir-se per tal d'enjudiciar els litigis sobre nul·litat de privilegis, és evident que, de subsistir l'exclusiva que per a la tal cosa hom atorga a favor dels jutjats i Tribunals de Madrid, no sols deixaria sense resoldre el problema, sinó que l'agreuja i dificulta l'accés dels litigants a l'Administració de Justícia; allunyant del jutjat el lloc de les proves i domicili de les parts i augmentant la prevenció dels interessats contra unes modalitats de la propietat industrial que sols podran ésser patrimoni dels adinerats. Per això proposa que s'estengui la dita jurisdicció almenys a les capitals d'Audiència, cap de les principals zones industrials on normalment tenen el seu lloc real les dites baralles.

Per això subsistiran demés els greus inconvenients que s'infereixen en la tramitació de processos criminals per infraccions de privilegis on el plantejament, admissió i efectes de les qüestions anomenades prejudicials originen diverses i contradictòries resolucions pels diversos jutjats i Tribunals d'una mateixa Audiència fundada en diferents criteris sorgits per la manca de preceptes que taxativament regulin tan casuística matèria.

Demés continuaran essent possible que esgrimint privilegis nuls o sigui sense valor i eficàcia legal, per raó de no haver-se declarat per una autoritat competent aquest vici d'invali-

INGRESSOS de la Companyia dels Ferrocarrils de Madrid a Saragossa i a Alacant

Quilòmetres en explotació	1928	1929	Diferència	1928	1929	Diferència
Marxa an- tige	2.951	3.000.435	98	3.010.097	10.198	02
Marxa Ca- talana	719	2.302.658	89	2.190.613	19.075	18
Tota la Xarxa	3.670	7.303.127	87	7.301.280	19.877	16

Barcelona, 27 d'agost de 1929. — El secretari del Comitè, PAU CAYESTANY.

desa, siguin objecte de mesures per- secutòries honorats industrials que, víctimes de competidors desafortunats, hauran de sofrir les molèsties i pre- judicis inherents a la dita mena de processos a pesar que en definitiva, després d'incessants lluites i dispendis vingui un Tribunal d'un altre ordre a deixar-se sense efecte.

Finalment, proposada per la Socie- tat d'Estudis Econòmics en l'esmentat fascicle que s'organitzarà el Registre de la Propietat Industrial i Comer- cial investint-lo de plenes atribucions —sense perjudici dels recursos proce- dents— en la tramitació, atorgament i signatura de les concessions, instal- lant-lo en un edifici exclusiu i dotat el seu personal amb assignacions con- cordants a la tasca encomanada, pre- cisa assegurar que amb aquests enun- ciats no coincideixi el R. D.-Llei del 26 de juny darrer i se sol·licita que tot això sigui objecte de preceptes complementaris en el dit sentit.

DOBLES RAPORT DE BORSA

En concepte de l'operació de dobles s'ha datat:

Interior	0.925
Amortitzable	0.975
Nord	0.95
Alacant	0.90
Andalú	0.90
Orense	0.90
Transversal	0.95
Automòbil	1.35
Philip	0.95
Colonial	0.95
Planes	0.95
Docks	0.95
Algas	0.95
Sucres	0.95
Banc de Catalunya	0.95
Caceres	0.95
Caceres N.	0.95
Febrer	0.95
Mines del Rif	0.95
Chades	0.95
Chades E.	0.95
Dones	0.95
Oest	0.95
Tramvies	0.95
Hulleres	0.95
Explosius	0.95
Gas	0.95
Algas N.	0.95

BANC DE CATALUNYA

MADRID

Interior 3 %	72.45
Amortitzable 5 % 1930	92.40
" 5 % 1937 lliure	101.80
" 5 % 1937 amb l.	88.00
Càrques Crèdit Local 5 %	
" 5 % 1937	
Accions Banc d'Espanya	87.45
" Banc Crèdit Local	24.00
" Sucres ordinàries	72.50
" Sucres	90.00
" Nord	8.25
" Alacant	5.25
" Andalusos	7.25
" Explosius	1.20
" Petrolis	1.45

BORSES ESTRANGERES

PARIS

Denda francesa 3 %

" 5 % 1937 l.	198.75
" 5 % 1938	198.75
" Dracena lliure	198.75

Accions Nord d'Espanya

Banca de París	35.65
Banca de l'Unió	24.50
Societats Generals	10.90
Sid. General Electric	10.90
Pedroñeta	13.40
Rio Tinto	6.70
Sues	7.25
Establiments Reunida	13.50
Electricitat i Gas del Nord	13.00
Senelle Maubeuge	41.45
Phosphates	2.95
Match Tabaco	2.95
C. Tabaco Portugal	2.95
C. Tabaco Filipines	2.95

BERLIN

Chade acc. A-C

Acc. Cestrel	317
" A. E. G.	226.50
" Harpener	151.75
" Deutsche Bank	167
" Dresdner Bank	161.50
Disconto-Gesellschaft	154
" B. A. T.	100
Acc. Reichsbank	311 7/8
" A. E. G.	111 1/8
Hapsac	122
Norddeutscher Lloyd	112 1/2
Stettiner und Hake	112 1/2
Deutsche Allgemeine	112 1/2
4 1/2 100 Hamburger	7600

BRUSSELLES

Chade acc. A-C

Banca de Brussel·les	197.75
Banca de Brussel·les	197.75
Banca de Brussel·les	197.75
Banca de Brussel·les	197.75
Banca de Brussel·les	197.75
Banca de Brussel·les	197.75
Banca de Brussel·les	197.75
Banca de Brussel·les	197.75
Banca de Brussel·les	197.75
Banca de Brussel·les	197.75

Els pagaments d'Hisenda

La Delegació d'Hisenda ha pagat els següents pagaments per a set: Inspector provincial de Sanitat, 69.40 pessetes; Vicenta Bora, 1928; Ramon Casanova, 15.40; Lluís Coma, 77; Antoni Ciera, 31.60; Ca- dona i Companyia, 90.78; Josep Ca- di, 340.2; Napoleó Ferran, 22.45; No- bot de B. Garriga Escarpaner, pes- setes 688.73; Jaume Garriga, 2.66; Victor Gaminde, 2.40.20; Sebasti- forba, 102.90; Sebastià Julià, 40.65; Jels Margenat, 158.32; Lluís Mar- tínez, 275.84; Jaume Peralas, 66.68; Miquel Puigbó, 11.04; Joan Rom- 128.92; Francesc Rio, 20.23; Lluís Torrada, 33.11; Nicolau Turana, 408.65; Josep Farnades, 1.62.2; Eduard Segura, 8.91.27; Josep Valls, 1.238.94. Soler i Torra Germans, pes- setes 426.70.

La Brazilian Traction

A conseqüència dels rumors que a Londres es fan sentir relatiu a la cessió de l'actiu de la Brazilian Traction a Companyies Nordamericanes s'ha procurat inquirir i ha estat es- brinat que la International Teleph- ne and Telegraph anunciarà pròxi- ment l'adquisició de les empreses te- lefòniques de la Brazilian Traction. Demés, l'American Foreign Power ca- sta està negociant la qüestió del preus des de fa dos anys.

BORSA DE BARCELONA VALORS A TERME

Borsí matí: Nords, 127.15, 127; Alacants, 114.30, 114.20; An- dalusos, 78.70; Transversal, 58.50, 58.75; Banc de Catalunya, 109.25; Chade, 720, 719; Chade, sèrie E, 138.50, 138.75; Aigües, 227.65, 227.75; Colonial, 125; Filipines, 435; Explosius, 261, 260.50; Sucres, 73; Mines del Rif, 135, 134.75.

Borsa tarda: Nords, 126.80, 126; Alacants, 113.50, 113.20; An- dalusos, 78.20; Transversal, 58.50, 58.25; Tramvies, 125.50; Mi- nes del Rif, 134.75, 134.85; Hulleres, 120.50; Filipines, 434, 432.50; Explosius, 259.35; Colonial, 124.75, 124.50; Banc de Ca- talunya, 109; Aigües, 228, 227.75; Sucres, 72.75, 73; Chade, 719, 715; Chade sèrie E, 140; Illes del Guadalquivir, 79, 78; Gas, 163.50.

Borsí nit: Nords, 126; Transversal, 58; Filipines, 433; Chade, 716; Felgueres, 96.50; Explosius, 259.50; Mines del Rif, 134.50; Deute Amortitzable, 72.80.

COMPTAT: Valors encara no comprats en el Butlletí Oficial

Deute Cooperativa Funcionaris	100.50
Empréstid Costa Rica	130.50
Ford Motor Iberica	269.00

MANCOMUNITAT, DIPU- TACIO I AJUNTAMENTS

Mancomunitat 1911	89.00
" 1910	80.00
Obligat. Prov. 6 %	101.00
" 5 %	44.50
Diputacions velles	84.25
Ajunt. Badalona	92.25
Ajunt. Barc. smtre.	78.00
" 1906 E.	30.25
" 1906 B.	72.00
" 1907 D.	77.50
" 1910 D.	77.00
" 1912 B.	75.00
" 1912 P.	74.50
" 1913 B.	77.25
" 1913 P.	77.25
" 1917 B.	77.25
" 1918 B.	77.25
" 1919 B.	77.25
" 1920 B.	77.25
" 1921 B.	77.25
" 1922 B.	77.25
" 1923 B.	77.25
" 1924 B.	77.25
" 1925 B.	77.25
" 1926 B.	77.25
" 1927 B.	77.25
" 1928 B.	77.25
" 1929 B.	77.25
" 1930 B.	77.25
" 1931 B.	77.25
" 1932 B.	77.25
" 1933 B.	77.25
" 1934 B.	77.25
" 1935 B.	77.25
" 1936 B.	77.25
" 1937 B.	77.25
" 1938 B.	77.25
" 1939 B.	77.25
" 1940 B.	77.25
" 1941 B.	77.25
" 1942 B.	77.25
" 1943 B.	77.25
" 1944 B.	77.25
" 1945 B.	77.25
" 1946 B.	77.25
" 1947 B.	77.25
" 1948 B.	77.25
" 1949 B.	77.25
" 1950 B.	77.25
" 1951 B.	77.25
" 1952 B.	77.25
" 1953 B.	77.25
" 1954 B.	77.25
" 1955 B.	77.25
" 1956 B.	77.25
" 1957 B.	77.25
" 1958 B.	77.25
" 1959 B.	77.25
" 1960 B.	77.25
" 1961 B.	77.25
" 1962 B.	77.25
" 1963 B.	77.25
" 1964 B.	77.25
" 1965 B.	77.25
" 1966 B.	77.25
" 1967 B.	77.25
" 1968 B.	77.25
" 1969 B.	77.25
" 1970 B.	77.25
" 1971 B.	77.25
" 1972 B.	77.25
" 1973 B.	77.25
" 1974 B.	77.25
" 1975 B.	77.25
" 1976 B.	77.25
" 1977 B.	77.25
" 1978 B.	77.25
" 1979 B.	77.25
" 1980 B.	77.25
" 1981 B.	77.25
" 1982 B.	77.25
" 1983 B.	77.25
" 1984 B.	77.25
" 1985 B.	77.25
" 1986 B.	77.25
" 1987 B.	77.25
" 1988 B.	77.25
" 1989 B.	77.25
" 1990 B.	77.25
" 1991 B.	77.25
" 1992 B.	77.25
" 1993 B.	77.25
" 1994 B.	77.25
" 1995 B.	77.25
" 1996 B.	77.25
" 1997 B.	77.25
" 1998 B.	77.25
" 1999 B.	77.25
" 2000 B.	77.25

DEUTES DE L'ESTAT

Interior 4 % A.	73.75
" 4 % B.	73.75
" 4 % C.	73.75
" 4 % D.	73.75
" 4 % E.	73.75
" 4 % F.	73.75
" 4 % G.	73.75
" 4 % H.	73.75
" 4 % I.	73.75
" 4 % J.	73.75
" 4 % K.	73.75
" 4 % L.	73.75
" 4 % M.	73.75
" 4 % N.	73.75
" 4 % O.	73.75
" 4 % P.	73.75
" 4 % Q.	73.75
" 4 % R.	73.75
" 4 % S.	73.75
" 4 % T.	73.75
" 4 % U.	73.75
" 4 % V.	73.75
" 4 % W.	73.75
" 4 % X.	73.75
" 4 % Y.	73.75
" 4 % Z.	73.75
" 4 % AA.	73.75
" 4 % AB.	73.75
" 4 % AC.	73.75
" 4 % AD.	73.75
" 4 % AE.	73.75
" 4 % AF.	73.75
" 4 % AG.	73.75
" 4 % AH.	73.75
" 4 % AI.	73.75
" 4 % AJ.	73.75
" 4 % AK.	73.75
" 4 % AL.	73.75
" 4 % AM.	73.75
" 4 % AN.	73.75
" 4 % AO.	73.75
" 4 % AP.	73.75
" 4 % AQ.	73.75
" 4 % AR.	73.75
" 4 % AS.	73.75
" 4 % AT.	73.75
" 4 % AU.	73.75
" 4 % AV.	73.75
" 4 % AW.	73.75
" 4 % AX.	73.75
" 4 % AY.	73.75
" 4 % AZ.	73.75
" 4 % BA.	73.75
" 4 % BB.	73.75
" 4 % BC.	73.75
" 4 % BD.	73.75
" 4 % BE.	73.75
" 4 % BF.	73.75
" 4 % BG.	73.75
" 4 % BH.	73.75
" 4 % BI.	73.75
" 4 % BJ.	73.75
" 4 % BK.	73.75
" 4 % BL.	73.75
" 4 % BM.	73.75
" 4 % BN.	73.75
" 4 % BO.	73.75
" 4 % BP.	73.75
" 4 % BQ.	73.75
" 4 % BR.	73.75
" 4 % BS.	73.75
" 4 % BT.	73.75
" 4 % BU.	73.75
" 4 % BV.	73.75
" 4 % BW.	73.75
" 4 % BX.	73.75
" 4 % BY.	73.75
" 4 % BZ.	73.75
" 4 % CA.	73.75
" 4 % CB.	73.75
" 4 % CC.	73.75
" 4 % CD.	73.75
" 4 % CE.	73.75
" 4 % CF.	73.75
" 4 % CG.	73.75
" 4 % CH.	73.75
" 4 % CI.	73.75
" 4 % CJ.	73.75
" 4 % CK.	73.75
" 4 % CL.	73.75
" 4 % CM.	73.75
" 4 % CN.	73.75
" 4 % CO.	73.75
" 4 % CP.	73.75
" 4 % CQ.	73.75
" 4 % CR.	73.75
" 4 % CS.	73.75
" 4 % CT.	73.75
" 4 % CU.	73.75

NOTICIA RI

Si voleu posseir una bella biblioteca
ARONEU-VOS a

LES ALES ESTESES

Els millors autors catalans

Els millors autors estrangers

Administració:

42, Muntaner, 42 - BARCELONA

La col·lecció zoològica del Parc comptarà amb uns quants simis nous

T. S. F.

PROGRAMES PER A AVUI

RADIO BARCELONA E A J

11:00: Comunicat meteorològic ràdiofònic per a les línies aèries.
11:30: Campanades horàries de la Generalitat. Comunicat del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.
12:00: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. El Sextet d'interpretació: "Pais de sol", pas doble (E. d'Ulliete i J. Lleó); "Al·lè", tango (V. Conches); "My gal don't love me anymore", fox (B. Russell); "Avenida de Mayo", pericón (Sunyer Tomàs); "Los cadetes de la escuela", selecció (P. Luna); "Land der träumer", vals (Ph. Fahrbach); "Festa", escena d'amor (P. Pierné); "La bella italiana", serenata (Nadal i Busquets); "Festa n'a toida", melodia gallega (G. Freire); "Capri-mandaluz", intermedio (F. Orejón); "Zurum", marxa (L. Siede).

13:00: Mitja hora setmanal dedicada a donar a conèixer al públic els nous discs editats. A cada disc radiat s'adjuntarà un judici a càrrec del crític musical d'aquesta setmana Salvador Raurich. Informació d'actualitat referent a l'Exposició Internacional de Barcelona.
14:00: Tancament de l'estació.
15:00: Obertura de l'estació.
15:30: "Vivan los novios", pas-doble (Bois). Trio Ibèria: "El sueño de una noche de verano" (Mendelssohn), per l'Orquestra Simfònica de San Francisco. Mestre Hertz: "Eroik" (Grieg). Trio Ibèria: "Catarineta", sardana (Bey). per la Cobla Barceloneta. "Vivro", fox (Menichetti). Trio Ibèria.

16:00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.
16:30: Notícies de Premsa.
17:00: El Trio Ibèria interpretarà: "Blue Star", vals (Dotres Vila); "Lucerito", pericón (Palau); "La rosa de Stambul", selecció (Lehar); "A-e-e", one-step (Wilson).
17:30: Tancament de l'estació.
18:00: Obertura de l'estació.
18:30: Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.

Vivamir Cortes Catalanes, 520
davant el Coliseum
Qualitat i assortit en accessoris i
aparells per a T. S. F.

MUSICA CLASSICA

"Septimino", de Beethoven, per l'Orquestra Filharmònica de Madrid, dirigida pel mestre Pérez Cases.
"Adagio Allegro con brio".
"Adagio cantabile".
"Minuetto".
"Tema con variaciones. Andante Scherzo". "Andante con moto Alla marcia. Presto."
Informació d'actualitat referent a l'Exposició Internacional de Barcelona.
23:00: Tancament de l'estació.

Aquest número ha
passat per la cen-
sura governativa

**DEBILITAT,
Clorosis,
Inapetència,**
es combaten amb èxit
cert amb el Xarop de

HIPOFOSFITOS

SALUD

Un sol flascó
fa notar la seva
acció saludable

Demaneu XAROP SALU
per a evitar imitacions

Carme Naulart Salvans

HA MORT A L'EDAT DE 15 ANYS
després de rebuts els Sants Sagraments
i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus afligits pares Ramon i Josefa, germans Montserrat i Joan, avia materna Esperança Armengol, vídua de Salvans, oncles, cosins i parents tots, en assabentant llurs amics i coneguts de tan irreparable pèrdua els preguen que la tinguin present en llurs oracions i que se serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer de Casp, número 37, avui, divendres, a les quatre de la tarda, per tal d'acompanyar el cadàver a l'Església de Sant Pere de les Puelles, i després al Cementiri Nou.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	Ptas.
Barcelona, mes	2.50
Península Ibèrica, trimestre	7.50
Amèrica llatina	8.50
Altres països	25.-

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 29 d'agost:

Al nord-est de les illes Britàniques es troba el centre d'una depressió que dona lloc a abundants nuvolositats a les dites illes, península Escandinava i costes franceses del Canal de la Mànega.

A la península Ibèrica, migdia de França, Suïssa, Itàlia i la Mediterrània, el temps és bo amb cel asserenat o amb pocs núvols, temperatures altes i vents fluïdus, per trobar-se aquests països sota el règim anticiclònic que s'estén des de Galícia fins a Alemanya i Hongria.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

A tota la província de Lleida el cel està completament asserenat. A la resta de la regió existeixen alguns núvols, especialment al camp de Tarragona, on a més es registra provisorie.

Durant les darreres 24 hores es registraren ruixats aïllats a la vall de Ribes i lleugers plovissons a Tarragona i riberes de l'Ebre.

Les temperatures es mantenen elevades i han assolit 33 graus a Serós i Sant Adrià.

SERVEI METEOROLÒGIC ESPANYOL

OBSERVATORI DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Hores d'observació: 7, 13, 18.

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: mil·límetres, 761.6, 763.6, 762.6; mil·líbars, 1018.1, 1018.1, 1016.7. Termòmetre a l'ombra: sec, 22.8, 28.0, 22.0; humit, 21.4, 23.0, 22.0. Humiditat (centèsimes de saturació): 88, 63, 60. Vent: direcció, W. S. W.; velocitat (m. per segon), 0, 1, 3. Estat del cel: Cobert, quasi asserenat, nuvolós. Classe de núvols: CiCu, AsT Cu, Ci T Cu.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 28.8; mínima, 22.0; mínima arran de terra, 20.2. Oscil·lació termomètrica, 6.8. Temperatura mitjana, 25.4. Precipitació aquosa, des de les set del dia anterior a les set del dia de la data: mil·límetres de gruix, o sigui litres per m², 0. Recorregut del vent en igual període, 50. Observacions particulars: bromes.

Malasie Hotel

I RESTAURANT

Coberts a preu fix i a la carta
Orquestra
Salons especials per a Bodes,
Banquets i Festes

El repartiment de bons per als pobres que la Societat de Propietaris del Foment de l'Eixample de Santa Coloma de Gramanet tenia anunciat amb motiu de la Festa Major, per al dia primer de setembre, a dos quarts de quatre de la tarda, a la Plaça de la Constitució, es portarà a cap al seu estatge social del carrer de Sant Ignaci, núm. 2, el mateix dia i hora.

Els bons es repartiran a les famílies necessitades, constaran de pa, carn, arròs i mongetes.

Amb motiu del trasllat dels malalts i visites de l'Hospital de la Santa Creu al de Sant Pau, dilluns, dia 2 de setembre vinent, començarà a funcionar en aquest darrer el dispensari de malalties de l'aparell digestiu, a càrrec del doctor F. G. Alard Moner. Regiran els mateixos dies i hores que en l'antic de la Santa Creu.

Organitzada per un grup de funcionaris del Banc Hispano Americà tindrà lloc el dia 31 d'aquest mes, a les deu de la nit, al Teatre Parthenon, (Balmes, 137, entre Rosselló i Corsega), un extraordinari festival artístic, en homenatge i coniat al seu company Francesc Beret, l'excel·lent baríton, amb motiu de la seva pròxima partença cap a Itàlia, on ha de donar a conèixer les excel·lències de la seva ben timbrada veu.

L'ordre del programa és el següent: Primer, La Joia còmica en un acte, d'A. Ramos Martín, "El sexo débil", jugat per competents aficionats. Segon, El baríton senyor Beret cantarà diverses i acollides cançons de les òperes "Rigoletto", "Il Barbiere di Siviglia", "Poliuto", etc., etc., acompanyat per la distingida professora solista Mercè Moni, en el piano.

Tercer, Gran ball de societat.

Amb aquests atractius i donades les grans simpaties, que entre el personal de Banca i Borsa i públic en general compta el senyor Beret, no és aventurat predir, que la dita nit, el Teatre Parthenon serà insuficient per donar cabuda a tots els que volen testimoniar al senyor Beret la seva admiració.

CAMBRA OFICIAL DE LLOGATERS

Aquesta Cambra Oficial celebrarà recentment la reunió general ordinària de la seva Junta de Govern. Foren llegides les comunicacions rebudes darrerament del Ministeri del Treball i Previsió, i foren aprovades 147 propostes de socis voluntaris.

Es donà compte d'haver-se enllestit el Cens i rebuts dels llogaters que

paguen de 200 pessetes endavant de lloguer mensual, per a procedir següentment al seu cobrament, en el dos per mil dels lloguers que satisfan segons la Reial ordre de 23 de febrer de 1929, per a contribuir al sosteniment de la Junta Consultiva de la Vivenda i dels Comités Paritaris pròxims a constituir-se.

També s'exposà i estudià l'estat dels assumptes encomanats a Secció Jurídica, i es resolgueren amistosament macions i s'obtingueren 34 fal·ls favorables als Tribunals competents.

Catàleg de noveles i llibres de literatura. Suplement 1939. Demaneu-lo a la Llibreria Subirana — Porta Ferrissa, 14.

"L'ABELLA D'OR"

Es a punt de sortir una edició de "L'Abella d'or", dedicada, especialment, a les activitats i bel·leses de Barcelona, en l'avinentsa de l'Exposició. Contindrà prop de 200 pàgines de text, amb uns 150 gravats, molts d'ells de caràcter documental. També contindrà dibuixos i boixos il·lustrant el text de diversos assumptes.

L'Associació Vila-Jardí de Valldoréix, celebrà la Junta general extraordinària diumenge vinent, dia 1 de setembre, a dos quarts de dotze del matí. Té per objecte tractar d'assumptes diversos d'interès per als socis i d'altres propietaris de la barriada, entre els quals hi ha un projecte en estudi per a la creació d'un Círcol Recreatiu. La reunió tindrà lloc al nou local del senyor Borràs, a Valldoréix.

CADÀVER IDENTIFICAT

Ha estat identificat per individus de la seva família el cadàver de l'individu que fou extret abans d'abrir del port, prop del moll de Barcelona, part nord.

Es tracta de Josep Amigó Huguet, de 29 anys.

Sembla que l'esmentat patia neurastènia aguda.

UN OBRER ES FEREIX DE GRAVETAT

Mentre treballava en un pou en construcció de sis metres de profunditat, va tenir la desgràcia de caure l'obrer Pere Trabat, de 38 anys, casat. Es produí dues ferides incises i

intoxicació greu per efecte dels gasos de la mina.

Després d'auxiliat a la casa de socors del carrer de Salmeron, fou traslladat a l'Hospital Clínic.

JOIES VERITABLE OASIS
per a comprar a bon preu ansu a la Joieria Magriñà, Tallers, 41

Detenció dels autors d'una agressió

Com es recordarà, el dia 15 d'aquest mes, en el domicili de Rafel González Cruz, carrer de la Paloma, número 8, primer, tercera, es presentaren tres subjectes amb el pretext d'adquirir articles fotogràfics, a la compra i venda dels quals es dedicava aquells als Encants, i aquests individus, després d'agredir-lo, donant-li un cop al cap amb un objecte contundent, s'apoderaren de dues màquines fotogràfiques, dos objectius, uns prismàtics i algun metllic que portava el lesionat.

Immediatament de tenir coneixement del fet el cap superior de policia, ordenà que es fessin les gestions necessàries per a l'acurament del fet i detenció dels autors, gestions que s'han portat a cap.

Els detinguts es diuen Josep Ferrer i Faustí Vázquez. Håbliment interrogats varen confessar la seva participació en el fet, si bé en els primers moments ho negaven en absolut, però davant les proves que se'ls presentaven s'obtingué que confessessin la seva participació, i han estat després reconeguts pel perjudicat, el qual va reconèixer també els efectes recuperats, dels quals no falta més que el metllic i unes plomes estilogràfiques.

Paper mata-mosques "Fonquer-nie" Una fulla serveix tot l'estiu

ELS QUI ES PERDEN DE VISTA
Salvador Bosch, ha presentat una denúncia contra un individu que ha desaparegut sense pagar-li 1.600 pessetes d'uns gèneres que li havia venut.

BICICLETA QUE DESAPAREIX
A la porta de l'Hospital Clínic li furtaren la bicicleta a Ferran Valero.

La Companyia Telefònica ha denunciat a un dels seus funcionaris, el

qual ha desaparegut emportant-se'n 910 pessetes, producte dels rebuts cobrats.

Delicats d'estómac i intestins prenen yoghurt **JANONE**

UN NEGOCI POSITIU

Ahír foren detinguts Juli Soriano i Alfred Ràfols que es dedicaven a sostreure gèneres de la casa Joaquín Rosich i els venien als encants a baix preu.

La Direcció del Restaurant La Pèrgola, a l'Exposició, recomana als seus clients habituals que reservin llur taula per a dissabte vinent, que tindrà lloc la "Revetlla de la Primavera", puix que ja és molt crescut el nombre de les retirades, davant l'anunci de la cavalcada i retreta militar que desfilirà davant d'aquest Restaurant.
Telèfon 33924

Diez millones

de pesetas salen
anualmente de
España por
consumir hojas
de afeitar ex-
tranjeras. Las

HOJAS DE AFEITAR

"TOLEDO"

de la Fábrica Nacional de Armas

TOLEDO

o un producto ne-
tamente español,
elaborado en una
de las fábricas de
mayor prestigio
mundial

Concedentes exclusivos
PRODUCTOS NACIONALES S. A.
Cande Espinosa, 14, 1.º - Madrid

Representante exclusivo para Cataluña y Baleares: G. LANA
SERRATE, Lauria, número 122. - BARCELONA. - Apartado 801.
Telèg. Lansarrate. - Telèfono 74355

DARRERES NOVETATS

LA VERBENA DE LA PAJOMA (Bretón)
Selecció dels trossos més interessants de l'obra, en un precós àlbum compost de 8 discos. Preu: 66 pessetes.

Alonso i germans Quintero
121.081 a. Himne de l'Exposició de Sevilla. Rogeli Baldrich i chor.
b. Coples de Ronda. Id. id. amb acompanyament de la Banda municipal de Madrid, dirigida pel mestre Ricard Villa.

FIDELA CAMPINA i MARCOS REDONDO
121.086 a. La reina mora. Duo primera part. Serrano i Alvarez Quintero.
b. La reina mora. Duo segona part. Id. id.

LOS CLAVELES
Serrano, Sevilla i Carreño
184.143 a. Mujeres. maripositas. Emili Vendrell.
b. Duo. Matilde Martín i Emili Vendrell.
203.151 a. Canción. Matilde Martín.
b. Duetino. T. Avellí i A. Palacios.

SHE-SHE
Sugrañes i Clarà
203.152 a. Pasacalle. Roseta Rodrigo.
b. Tango. Roseta Rodrigo.

BANDA ODEON
Direcció, mestre J. Martín Domingo
182.589 a. Las cariñosas. Xotis "La Lola". Alonso i Belda.
b. Club Carratalà. Pas doble. V. Spiteri.
182.590 a. Solera fina. Pas doble. Marquina.
b. Sevillanas. A. Damas.
Orquestra Típica Argentina F. CANARO. Buenos Aires
182.600 a. Buenos Aires querido. Tango.
b. Atorrante. Tango.

COBLA ELS MONTORINS
182.564 a. Maria Lluïsa. Sardana.
b. La Bernardeta de Lourdes.
182.594 a. Cantem i dansem. Sardana.
b. Si tu em fessis un petó. Sardana.

ROSETA RODRIGO
203.158 a. Júrame. Tango.
b. Ni chicha ni limoná.

CELIA GAMEZ
203.150 a. Always Sevilla, Yes. Fox pas doble.
b. Madre, cómprame un negro. Xarleston.
203.159 a. Esta noche me emborracho. Tango.
b. El carrerito. Tango.

JESUS DE GAVIRIA
184.144 a. El roble i el omb. Zortzico.
b. Nete Etorrera. Zortzico.

CARLITOS GARDEL
203.164 a. A contramano. Tango.
b. Echando mala. Tango.

ORQUESTRA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU
Direcció, mestre Capdevila
182.566 a. La Meiga. Intermedi musical primera part. Guridi.
b. La Meiga. Intermedi musical segona part. Guridi.

Barcelona i l'Exposició-1929

El que es projecta per a la Setmana Valenciana

Per a primers d'octubre se celebrarà l'anunciada Setmana Valenciana. El programa d'actes es diu que serà poc més o menys el següent:

Festes de la dansa, de la rima, de la cançó, de la música, del foc, de la flor i del poble. Cada festa pertanyerà a un dia distint de la setmana.

Formaran part de la festa de la dansa diversos números de caient popular, entre els quals cal esmentar el ball dels Tornejants, de Sueca; els Porrots, de Silla; el ball de Torrent; el ball dels Oficis, de Llíria; i la Xaquera Vella, de València.

Així mateix i com a complement d'aquesta festa, es donaran diverses conferències sobre les danses, les quals correran a càrrec de l'il·lustre literat valencià Eduard López Chavarrí.

Constituiran la festa de la rima alguns números originalíssims, especialment, entre ells, la representació d'"Un miracle", interpretat pels nens valencians en un altar que a l'efecte s'aixecarà a la Plaça Major del Poble Espanyol; les típiques albaides, amb acompanyament de dolçaina i tamborí; Cantar de cecs, seguit d'una ronda; la jota valenciana motejada "L'un i el dos", amb el concurs de notables cantadors i cançons populars al·lusives de l'horta.

Integraran la festa de la música, els concerts donats per tres bandes de pobles de la regió valenciana i un certamen de dolçainers i tamboriners.

La festa del foc esdevindrà una de les més plàstiques de la Setmana Valenciana, puix que en formaran part les famoses "falles" de Sant Josep, unes curses de la pau i diversos castells artificials.

En la festa de la flor hi haurà curioses enramades, tapissos i altars de flors, exposició de roses i clavells i una grandiosa batalla de flors, en la qual, després dels porta-rams a cavall, parelles muntades, heralds, timbals i clarins, hi figuraran tres carrosses, totes plegades amb vint-i-cinc més que oferiran una reproducció dels premis atorgats, en distintes amb el títol de la fira valenciana.

A més a més es repartiran entre els concurrents 100.000 rams de flors.

Darrerament, al saló de festes del Palau de Projeccions de l'Exposició, l'eminent escriptor Frederic Garcia Sánchez donarà una conferència sobre "La festa de la flor".

Pel que fa a la festa del poble, consistirà en una exposició de "cachirulis" amb dibuixos humorístics, parades de "carrances" i símbols, carrosses de la muntanya, enramades, un "correguda de joies", una desfilla de vint grops valencians, una exhibició de vestits regionals, i com a final de festa, un gran castell de focs artificials, el qual donarà fi a la projectada Setmana Valenciana.

El II Congrés de Sastreteria El concurs de "La Confiança"

La societat de mestres sastres de Barcelona "La Confiança", amb motiu del II Congrés nacional de sastreteria, que tindrà lloc del 2 al 8 de setembre vinent, per tal de premiar el treball, d'estimular el perfeccionament artístic i tècnic de l'obrer sastre espanyol i de donar a aquesta una participació en els actes que es preparen coincidents amb el Congrés, ha acordat la celebració d'un gran Concurs-Exposició de treball, de confecció professional.

Patrocinaran el Concurs, comptant amb l'ajut de l'Exposició de Barcelona, "La Confiança", de Madrid; de València i de Saragossa, personalitats, corporacions i entitats professionals i industrials.

Heu's aci els premis en metàl·lic per al concurs:

Peces del cas: frac d'actualitat. — Primer premi, 1.500 pessetes, de "La Confiança", de Barcelona; segon, 750 idem, de Madrid; tercer, 375 idem, de Saragossa; quart, 250 idem, de València; accésit, 100 idem, del Foment del Treball Nacional; accésit, 75 idem, del Sindicat Patronal. Total, 3.050 pessetes.

Jaqué amb cinta o sense. — Primer premi, 1.000 pessetes, de l'Associació de Patrons de la Sastreteria, de Madrid; segon, 500, de "La Confiança", de Sevilla; tercer, 300, de la Confederació de la Sastreteria de Catalunya; quart, 175, del Sindicat Patronal de Barcelona; accésit, 100, del Gremi de Fabricants de Sabadell. Total, 2.075 pessetes.

Smoking. — Primer premi, 750 pessetes, de "La Confiança", de Madrid; segon, 400, del Gremi de Fabricants de Sabadell; tercer, 250, de "La Confiança", de Barcelona; quart, 150 idem, de Saragossa; accésit, 100, de la Cambra d'Indústria de Barcelona. Total, 1.650 pessetes.

Abric creuat o sense. — Primer premi, 750 pessetes, de "La Confiança", de Barcelona; segon, 400, de la Cambra d'Indústria de Barcelona; tercer, 250, de l'Associació de Sastreteria per a Obres; quart, 150, de "La Confiança", de Lleida; accésit, 100, dels Successors de Llonch i Sala; accésit, 50, de l'Exposició de Barcelona. Total, 1.700 pessetes.

Americana creuada o d'un rengle. — Primer premi, 600 pessetes, de l'Exposició de Barcelona; segon, 350, de Juan Gorina i Fills (Successors); quart, 125, dels senyors Tamburini i Colomer; accésit, 50, dels Successors de Llonch i Sala. Total, 1.325 pessetes.

Armilla de frac de piqué. — Primer premi, 300 pessetes, de la casa Bertran Riu; segon, 115, de la casa Blanc i Companyia; tercer, 125, de la casa Jacint Bassols; quart, 75, dels senyors Tormo, Gurgui i Miralles; accésit, 50, dels Successors de Modest Amor. Total, 725 pessetes.

Armilla creuada amb cinta. — Primer premi, 250 pessetes, dels senyors Robredo i Rodríguez; segon, 150, de la casa P. Andreu Alzina; tercer, 100, del senyor Feliu Adler; quart, 60, del senyor J. Castell, mestres sastres de Vinaros; accésit, 50, dels Successors de J. Sallars Deu. Total, 610 ptes.

Armilla corrent. — Primer premi, 200 pessetes, de la casa Mateu Bruges; segon, 125, de "La Confiança", de Barcelona; tercer, 75 idem, de quart, 50, del senyor Manuel Coromines; accésit, 25, de "La Confiança", de Barcelona. Total, 475 pessetes.

Pantalón breche. — Primer premi, 350 pessetes, dels Successors de Llonch i Sala; segon, 200, de la casa Duran i Arús; tercer, 125, de la casa Tormo, Gurgui i Miralles; quart, 75, de la casa Jacint Bassols; accésit, 50, de la casa Mateu Bruges. Total, 800 pessetes.

Pantalón frac. — Primer premi, 250 pessetes, del senyor G. Torres Font; segon, 150, dels Successors de M. Amar; tercer, 100, de la casa Vila Balló; quart, 50, de la casa Josep Voltà; accésit, 25, de "La Confiança", de Barcelona. Total, 575 pessetes.

Pantalón corrent. — Primer premi, 200 pessetes, del senyor Manuel Coromines; segon, 125, dels senyors Tamburini i Colomer; tercer, 75, de "La Confiança", de Barcelona; quart, 50, del senyor Adolf Khar; accésit, 25, de "La Confiança", de Barcelona. Total, 475 pessetes.

Premis especials per a penyes d'uniformes civils. — Com anar al Concurs i per tal de donar-hi cabuda a penyes d'uniforme civil, la subcomissió encarregada ha acordat la concessió de quatre premis a les següents penyes:

Casaca, premi especial de 750 pessetes, del ministeri del Treball; levita, idem, de 600, de l'Ajuntament de Barcelona; llitera, idem, de 500, de la Diputació Provincial de Barcelona; guerrera, idem, de 350, de l'Exposició de Barcelona. Total, 2.200 pessetes.

Les penyes d'uniforme civil que es presentin al Concurs, tant si resulten premiades com no, quedaran totes de propietat del que les hagi presentades.

Total de premis, 15.660 pessetes.

La revetlla de la Premsa a l'Exposició

Ja està tot a punt. Demà, dissabte, a la nit, se celebrarà, a l'Exposició, la gran revetlla de la Premsa. Serà una festa memorable, i ja s'han posat a la venda les entrades a dues pessetes, impostos inclosos. L'entrada, numerada, dona opció al present d'un super automòbil "Renault", últim model; al present d'un solar a l'avinguda central de la Ciutat Jardí de Vall-doreig i al present d'una pòlissa o assegurança de vida de deu mil pessetes, que la prestigiosa Companyia Adriàtica d'Assurances ofereix a l'Associació de la Premsa per tal que aquesta la regali al públic que assisteixi a la seva revetlla de demà, dissabte.

De manera que l'entrada a l'Exposició dona a tot al present de l'automòbil, del solar i de la pòlissa d'assegurança de vida. Això, a més de les grans festes i atractius nocturns de l'Exposició, amb la gran cavalcada i retreta militar que seguirà de l'Estadi al Pal. d'Agricultura.

Amb l'entrada al Palau d'Agricultura (dues pessetes) es lliurarà la gràcia mitja tarja amb la qual hom podrà obtenir 7.500 pessetes en premis. Allò que es diu "casament per tarjeta", consisteix en el següent: en entrar al Palau d'Agricultura es lliurarà a totes les senyores la meitat d'una tarja tallada capriciosament, i a tots els senyors l'altra meitat. La senyora que trobi el senyor que porta l'altra meitat de la seva tarja, o el senyor que aconsegueixi fer "casar" la meitat de la seva tarja amb l'altra meitat que posseeix una senyora, rebra el premi, que es distribuirà a l'act de la seva presentació, entre els afortunats, per parts iguals. Els premis són vint de 1.000, 500, 250 i 100 pessetes, tal com està anunciat, i per aquest ordre, a mesura que es vagin presentant a la Comissió organitzadora aquells o aquelles que hagin trobat la meitat de llur tarja, es repartiran els premis.

Seràn vàlids per a la revetlla totes les targetes de lliure accés al recint de l'Exposició. També ho seran igualment vàlids els carnets de l'Associació de la Premsa Diària, per als senyors socis d'aquesta que vulguin assistir al festival, en tots els seus actes.

Dintre el Palau d'Agricultura se celebrarà la revetlla, balls, concert, kermesse i tombola. Aquesta cada dia s'enriqueix més amb nous i valuosos donatius. Entre els darrerament rebuts hi figuren els següents: De la important casa Beristain i Companyia, un magnífic lot de tabacueres, cendreres, objectes artístics i de fantasia; de la casa Pathé Baby, una esplèndida cambra Pathé amb el seu estoig de pell;

de la casa Seix i Barral Germans, un lot de joguines de teatre, infantils i puzzles; de la casa de cafès Marçalla, un lot de joguines; de la casa Tapioles i Pirretes, tres magnífics renards, vermell, negre i gris; de la casa Vega-Sicília, tres caixes del seu famós vi ranci; de l'il·lustre pintor

Joan Cardona, un gerro de Talavera; de la manufactura de dolços "La Pastora", 200 capses de caramels "Darlings"; de la perfumeria Lafont, un lot de dos gerros i una polvera; de la S. A. Vilardell, fàbrica de gèneres de punt, dues capses de mitges de seda de l'acreditada marca "Eva"; de l'il·lustre artista Ricard Marín, un magnífic ventall goyesc i deu dibuixos d'assumptes flamencs i taurins, i de les especialitats elèctriques "Daga", dos electro-termòfors.

La vida religiosa

Sants d'avui. — Sants Feliu i Andauca, màrtirs; santa Gaudècia, verge i màrtir, i santa Rosa de Lima, verge.

Sants de demà. — Sant Ramon Nonat, mercedari, confessor i cardenal, fill de Portell; sant Amat, bisbe, i Sant Domènec de Val, nen màrtir.

Quaranta hores. — Avui: Església parroquial de Santa Mònica.

Hores d'exposició: De les sis del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora: Església parroquial de Sant Agustí.

Cort de Maria. — Avui: Nostra Dona de la Saleta, a Sant Jaume.

Demà: Nostra Dona la Regina de tots els Sants i Mare de l'Amor Formós, a Santa Maria de la Mar, privilegiada.

Adoració nocturna. — Avui: Torn de Sant Ramon Nonat (a la parroquial de Santa Maria del Poble Nou).

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de la Passió i Mort.

Demà: Torn de la Resurrecció.

ALTAR NOU

A l'església parroquial de la Puríssima Concepció es procedirà aviat a la construcció del nou altar de la capella del Santíssim, segons el pla d'En Josep Massaguer.

ROMERIA A MONTSERRAT

La parroquia de Sant Martí de Provensals organitza una romeria al santuari de Montserrat, que tindrà lloc els dies 5, 6, 7 i 8 d'octubre vinent.

ORGANISME DIOCESA D'EXERCICIS PARROQUIALS

Diumenge vinent, dia 1 de setembre, se celebrarà al Seminari Conciliar el final de la tanda d'exercicis per a senyors mestres que s'està celebrant aquesta setmana. A dos quarts de vuit del matí, missa de comunió general, amb plàtica preparatòria pel doctor Ramon Bauçells. Tot seguit renovació de les Promeses del Baptisme.

Després d'actes actes podran visitar els assistents el saló d'actes, la biblioteca i els museus arqueològic i de ciències naturals del Seminari.

Ahir va tenir lloc l'enterrament dels dissortats bombers Smith i Flamerich

Ahir a les sis de la tarda sortí de l'Hospital Clínic la comitiva que acompanyava a llur darrera estada les víctimes del bolc del carrer del Comerç: els bombers Josep Flamerich i Rovira i Carles Smith i Muntanyes.

Presidia el dol l'alcalde, baró de Viver, acompanyat del cap superior de policia, senyor Rogeli Tenorio, pel governador, del general Despujol pel capità general, i altres delegacions de les autoritats. Hi anaven també uns quants regidors.

Individus del Cos de Bombers amb atxes enceses feien escorta a les dues carrosses mortuòries que duïen els cadàvers. Els taüts eren coberts de corones amb dedicatòries.

Un bon contingent de públic presencià la desfilla del dol.

Obrien marxa batadors de la guàrdia municipal de gala i d'a cavall.

Els cadàvers foren conduïts a la tinença parroquial de la Mare de Déu del Pilar, on es cantà una absolta.

El dol prengué comiat de la concurrencia al carrer de París, prop del carrer d'Urgell. Els familiars dels difunts i els caps dels bombers rebren sentides manifestacions de condoleença.

Dos autos dels bombers amb les campanes tocant desfilaren davant dels ferretres.

També desfilaren una brigada de bombers i seccions de la guàrdia urbana i del cos de seguretat.

Un avió volà damunt els cotxes mortuòris durant la cerimònia.

Els cadàvers dels malaguanyats bombers rebren sepultura al cementiri Nou, on anaren moltes persones de l'acompanyament.

E. P. D. els dos dissortats funcionaris.

El metge forense del districte de l'Audiència practicà l'autòpsia dels cadàvers del xofer Smith i del bomber Flamerich.

El primer, segons dictamen mèdic, morí a conseqüència d'hemorràgia traumàtica, i el segon d'hemorràgia bulbar.

Tan aviat com estiguin en condicions de declarar seran cridats al despatx del jutge els altres bombers.

Una excursió marítima popular

La premsa que es dona el públic a inscriure's per a l'excursió de diumenge vinent, organitzada per "Viaje Blaus" i "Excursionisme", a Sant Feliu i S'Agaró, és evidentment justificada pel fet d'esser aquest el darrer viatge que aquesta temporada organitza "Viajes Blaus".

La motonau "J. J. Sister" — moderna, confortable i ràpida — tindrà cura de transportar els turistes a Sant Feliu de Guixols. L'Esbarri Folk-lore de Catalunya té al seu càrrec un festival de danses populars que s'executaran en un escenari muntat damunt mateix de la platja de S'Agaró. Els organitzadors admeten fins avui encàrrecs per a dinars dels coberts populars dels restaurants de Sant Feliu i S'Agaró.

Collabora en l'organització d'aquest viatge el periòdic "Excursionisme" i s'ha donat un caràcter realment popular a aquesta excursió, a base del preu reduït que li regeix. L'import fixat per a la trajectua d'anada i tornada és només de 13'50 pessetes.

CINEMA

NOTES OFICIOSES

La Metro Goldwyn Mayer acaba de rebre el següent telegrama signat pel seu vice-president Mr. Arthur Loew.

"Revista Hollywood estrenada amb el major èxit registrat a la història de Broadway stop tot venut diverses setmanes anticipació del públic lluitant per adquirir entrades i romangué de peu stopes la primera pel·lícula cantada ballada i parlada que té un gran atractiu internacional. — Loew."

Res d'estrany té l'èxit assolit amb aquesta estrena si es té en compte que aquesta pel·lícula Metro Goldwyn Mayer.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "España núm. 3", amb càrrega general, cap a Cartagena.

Vapor espanyol "Infanta Beatriz", amb càrrega general, cap a Las Palmas.

Vapor espanyol "Río Gabriel", amb càrrega general, cap a Bilbao.

Vapor espanyol "Isla de Gran Canaria", amb càrrega general, cap a Las Palmas.

Vapor espanyol "J. J. Sister", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Sardiner", en llast, cap a Bilbao.

Vapor anglès "Ranchi", en llast, cap a Palma.

Vapor anglès "King Edgar", amb càrrega general, cap a Cádiz.

Vapor italià "Nitro", amb càrrega general, cap a Valparaíso.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.

LA DONA, LA MODA I LA LLIBRERIA

Amb l'obertura de les grans col·leccions de models d'hivern es veu clarament el canvi de línia. A primera vista aquest sembla molt sobtat, però el que ha succeït és que la cintura ha pujat amunt i les falldilles s'han allargat, cosa que fa que segueixi dominant amb tots els canvis, una línia molt esvelta. Geogràficament, els nous vestits i conjunts cauen en la gran divisió dels cossos lleugerament forma brusa, caderes ajustades i falldilla acampanada. Però semblen molt diferents, i la línia del cos ajustat amb cinxell i falldilla llarga i plena apareix més o menys en tots els models nocturns.

La col·lecció Maggi Rouff, que ha estat la primera d'exhibir-se, es reparteix en tres grans divisions: conjunts i vestits d'esport; vestits de tarda, i vestits de soïr. Tots ells tenen llurs accessoris en forma de grans jaquetes, capes, abrics de nit i l'encara ubica echarpe. La tornada en molts respectes a la línia del vuit-cents és molt visible. Hi ha cossos llargs, quasi ajustats, de vegades amb cinxell a la cintura natural i després continuats en forma de caderes ajustades. Aquestes acaben molt sovint en masses de

petits farvalans o bé en una falldilla rodona prou plena per a caure recta. En el vuit-cents els farvalans haurien donat la volia i pujat per darrera per unir-se i ajudar el polisson. Ara, però, no és aquest el cas, però hi ha gran nombre de combinacions de botons que recorden els guarniments del segle passat i també innombrables llacetes en forma de paperets per arisar que suggereixen aquell temps passat.

Els colls són altre cop molt guarnits. Abullonats al voltant dels colls baixos, corbats i fíchis. Aquests abullonats suggereixen, quasi, les mànegues de musel alt i, acoblades amb els guants fins al colze que es portaran, recorden perfectament els temps d'Yvette Guilbert. Així, doncs, tant la línia com el detall tenen quelcom més que una simple suggestió de les modes d'ara fa quaranta anys.

NOTES OFICIOSES

La Metro Goldwyn Mayer acaba de rebre el següent telegrama signat pel seu vice-president Mr. Arthur Loew.

"Revista Hollywood estrenada amb el major èxit registrat a la història de Broadway stop tot venut diverses setmanes anticipació del públic lluitant per adquirir entrades i romangué de peu stopes la primera pel·lícula cantada ballada i parlada que té un gran atractiu internacional. — Loew."

Res d'estrany té l'èxit assolit amb aquesta estrena si es té en compte que aquesta pel·lícula Metro Goldwyn Mayer.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "España núm. 3", amb càrrega general, cap a Cartagena.

Vapor espanyol "Infanta Beatriz", amb càrrega general, cap a Las Palmas.

Vapor espanyol "Río Gabriel", amb càrrega general, cap a Bilbao.

Vapor espanyol "Isla de Gran Canaria", amb càrrega general, cap a Las Palmas.

Vapor espanyol "J. J. Sister", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Sardiner", en llast, cap a Bilbao.

Vapor anglès "Ranchi", en llast, cap a Palma.

Vapor anglès "King Edgar", amb càrrega general, cap a Cádiz.

Vapor italià "Nitro", amb càrrega general, cap a Valparaíso.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.

NOTES OFICIOSES

La Metro Goldwyn Mayer acaba de rebre el següent telegrama signat pel seu vice-president Mr. Arthur Loew.

"Revista Hollywood estrenada amb el major èxit registrat a la història de Broadway stop tot venut diverses setmanes anticipació del públic lluitant per adquirir entrades i romangué de peu stopes la primera pel·lícula cantada ballada i parlada que té un gran atractiu internacional. — Loew."

Res d'estrany té l'èxit assolit amb aquesta estrena si es té en compte que aquesta pel·lícula Metro Goldwyn Mayer.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "España núm. 3", amb càrrega general, cap a Cartagena.

Vapor espanyol "Infanta Beatriz", amb càrrega general, cap a Las Palmas.

Vapor espanyol "Río Gabriel", amb càrrega general, cap a Bilbao.

Vapor espanyol "Isla de Gran Canaria", amb càrrega general, cap a Las Palmas.

Vapor espanyol "J. J. Sister", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Sardiner", en llast, cap a Bilbao.

Vapor anglès "Ranchi", en llast, cap a Palma.

Vapor anglès "King Edgar", amb càrrega general, cap a Cádiz.

Vapor italià "Nitro", amb càrrega general, cap a Valparaíso.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.

LA DONA, LA MODA I LA LLIBRERIA

Amb l'obertura de les grans col·leccions de models d'hivern es veu clarament el canvi de línia. A primera vista aquest sembla molt sobtat, però el que ha succeït és que la cintura ha pujat amunt i les falldilles s'han allargat, cosa que fa que segueixi dominant amb tots els canvis, una línia molt esvelta. Geogràficament, els nous vestits i conjunts cauen en la gran divisió dels cossos lleugerament forma brusa, caderes ajustades i falldilla acampanada. Però semblen molt diferents, i la línia del cos ajustat amb cinxell i falldilla llarga i plena apareix més o menys en tots els models nocturns.

La col·lecció Maggi Rouff, que ha estat la primera d'exhibir-se, es reparteix en tres grans divisions: conjunts i vestits d'esport; vestits de tarda, i vestits de soïr. Tots ells tenen llurs accessoris en forma de grans jaquetes, capes, abrics de nit i l'encara ubica echarpe. La tornada en molts respectes a la línia del vuit-cents és molt visible. Hi ha cossos llargs, quasi ajustats, de vegades amb cinxell a la cintura natural i després continuats en forma de caderes ajustades. Aquestes acaben molt sovint en masses de

petits farvalans o bé en una falldilla rodona prou plena per a caure recta. En el vuit-cents els farvalans haurien donat la volia i pujat per darrera per unir-se i ajudar el polisson. Ara, però, no és aquest el cas, però hi ha gran nombre de combinacions de botons que recorden els guarniments del segle passat i també innombrables llacetes en forma de paperets per arisar que suggereixen aquell temps passat.

Els colls són altre cop molt guarnits. Abullonats al voltant dels colls baixos, corbats i fíchis. Aquests abullonats suggereixen, quasi, les mànegues de musel alt i, acoblades amb els guants fins al colze que es portaran, recorden perfectament els temps d'Yvette Guilbert. Així, doncs, tant la línia com el detall tenen quelcom més que una simple suggestió de les modes d'ara fa quaranta anys.

NOTES OFICIOSES

La Metro Goldwyn Mayer acaba de rebre el següent telegrama signat pel seu vice-president Mr. Arthur Loew.

"Revista Hollywood estrenada amb el major èxit registrat a la història de Broadway stop tot venut diverses setmanes anticipació del públic lluitant per adquirir entrades i romangué de peu stopes la primera pel·lícula cantada ballada i parlada que té un gran atractiu internacional. — Loew."

Res d'estrany té l'èxit assolit amb aquesta estrena si es té en compte que aquesta pel·lícula Metro Goldwyn Mayer.

VAIXELLS DESPATXATS

LES LLETRES

El motor humà

La sessió inaugural del Congrés al castell de Kronborg

El costat de les tasques d'aquest Congrés d'Educació que ha reunit tant psicòlegs, pedagogues, professors i sociòlegs dels quatre continents de la terra, s'ha obert també en el mateix Palau d'Exposicions una abundantíssima exposició anomenada "El motor humà".

Fa pocs mesos que en aquest mateix palau se celebrava la manifestació anual del Saló de l'Automòbil que aquest any s'havia fet extensiu a les avionetes de plaer. Sembla, pel que diuen, que el Saló esmentat és més extraordinàriament concorregut. I és que avui diu totes les preguntes de velocitat apassionen el públic. La vida moderna tendeix a anar cada vegada més de pressa. El nombre d'automòbils en circulació augmenta progressivament a tot arreu. Les línies regulars d'aviació són cada dia més nombroses, i ja hi ha ciutats, com Berlín, que té un servei regular aeri de quaranta dues línies diàries diferents. Aquest ronc de motors, per terra i per l'aire, sembla que no té cap límit. Els diàries d'automòbils i els constructors, mentre tant, vinga treballar per anar posant detalls, per disminuir frotaments, per economitzar essència, per augmentar la velocitat, i per inventar noves formes i noves característiques que s'harmonitzin amb aquestes necessitats. Aquests Salons internacionals de l'Automòbil i l'Aviació no són pas altra cosa que exposició anual de tots aquests progressos buscats i rebuts.

Si la gent s'interessa tant en aquesta lluita per la velocitat i pel perfeccionament dels motors — en la qual l'altra dia l'illustre professor Capardé — també s'hauria d'interessar per aquesta Exposició internacional d'Educació. Al cap i a la fi s'assemblen com dues gotes d'aigua. Si als que treballen en el camp del motorisme els interessa obtenir la major velocitat possible amb la menor despesa i consum, i per tant amb la major economia, és que lluiten en el camp de l'educació no són preocupats pas altra cosa que això. Buscar les millors formes en el funcionament d'aquest motor, d'aquest automotor que és el cervell humà. Que els seus engranatges intel·lectuals i socials vagin de la manera més flexible i més puguin amb la major economia possible, evitant el màxim el desgast, perquè el motor duri el major nombre d'anys imaginable. Procurar que el seu rendiment sigui màxim per aprofitar i aprofitar els plegats. Vegem si no són els mateixos problemes.

I és veritat. La tècnica pedagògica ha evolucionat extraordinàriament uns quants anys a aquesta part. L'època dels motors, tal veia, haurà ajudat a desenvolupar la consciència que els perfeccionaments podran multiplicar-se el dia que comencem per perfeccionar aquest motor generador dels altres. Malauradament, però, en general el públic no correspon a l'entusiasme dels tècnics, en aquest cas. Molts dels possessors, per dir-ho així, de petits motors humans no es preocupen com caldria de saber si donen el seu rendiment possible, ni si els tècnics a qui els encomanen telen el millor perfeccionament que els puguin moderns han inventat i que perfeccionen encara cada dia.

Que no tots els motors humans poden donar el mateix rendiment, és cosa que sabem. Però, no obstant, intentem obtenir-ne tots a una mateixa cursa, i voldríem que posats a renglerar sobre una mateixa línia tots fessin els cent per hora i així sense controlar a l'avanzada dels uns són els que sabem que poden donar-hi i quins els que no. Ah, petits motors humans! Pocs petits motors, més sensibles que el més delicat automòbil que una petita broxa al carburador li desregula la marxa. La broxa del carburador rau que podem treure-la però una petita fallida del motor humà de vegades marca un camí d'èxit o de fracàs.

Que no sabem el valor d'una educació descoratjada tombada en el subconscient d'un infant. Ens ha estat que tècnics com Freud, Piaget i Adler ens ho vinguessin a demostrar. Un complex d'inferioritat creat en l'esperit d'un infant pot determinar tota una vida. Exigir d'un motor humà més del que pot donar és molt més greu que fer funcionar un automòbil a més quilòmetres que pot córrer.

Per això fóra de desitjar que alguna gent visités aquesta exposició i al seu èxit pogués ésser comparat amb el Saló de l'Automòbil. I no pensem que, per tractar-se d'una

Informació catalana

* Les Altes Esteses ens preguen d'annunciar que el dissabte dia 31 del corrent finalitzà el termini d'admissió d'originals amb destinació al seu Concurs de novel·les.

Després de publicada la llista anterior, s'han rebut les següents obres: Núm. 15: Qui era Anna?—Núm. 16: Tietes conservadores.—Núm. 17: L'entrellat.—Núm. 18: Com les gavines.—Núm. 19: La mecanografia.

* Després de l'èxit de venda aconseguit pel volum IV de la Col·lecció Popular de L. A. E.—Cançons de rem i de vela, de J. M. de Segarra—, aquests dies s'han registrat un altre de bon notable: el de Mimi Pinson, d'Alfred de Musset, traduïda de Melchor Font, darrer volum publicat per la mateixa Col·lecció.

A després de trobar-nos en l'època anterior per a oferir editorials, la Col·lecció Popular de L. A. E. ha arribat tan fonamentada, que pot variar-se de batre el record de la venda de llibres catalans. Qualsevol llibre o qualsevol volum de L. A. E. són sol·licitats pel públic. I és que els compradors, un cop s'han donat compte de l'esforç que fan els editors de L. A. E. amb esperit eminentment divulgador, s'han convertit en altres "ents propagandors de la seva empresa. Per la seva banda, L. A. E. han palestat una serietat editorial digna de totes les lloances. Els cinc volums publicats són el complement matemàtic de les promesses fetes en els prospectes, i el públic ha sabut agrair-ho.

* A. Víctor Català, Alexandre Plana, Apelles Mestres, Josep M. de Segarra, A. de Musset, Prudenci Bertrán

no i M. Genís i Aguiló, autors respectius dels llibres que hauran publicat de juny a setembre L. A. E., col·laborant-hi els que ompliran els mesos octubre a desembre: J. J. Bernadó, amb El foc que es revolta malament (trad. de J. Pons i Pagès); Carles Soldado, amb Una nit a Bonrepòs; Joan Santamaría, amb la primera edició de les seves Narracions extraordinàries; J. Pons i Masnou, amb la novel·la La colla del carrer (transcrita al llenguatge d'avui per Just Cabot); H. de Balmès, amb Pietrette (trad. de R. Folch i Galderrà); Apelles Mestres, amb la segona sèrie dels seus Contes... i un altre dintre els que puguin premiar-se en el concurs de novel·les obert per L. A. E. i el verdicte del qual ha de fer-se públic a darrera d'octubre.

Cal reconèixer l'èxit del programa i que no té res d'estrany, doncs, que les llistes de subscriptors de la Col·lecció Popular de L. A. E. es nodreixin diàriament amb quins o vint noms nous.

* En pronunciar camí ascendent la seva Col·lecció Popular, L. A. E. prepara per al mes d'octubre la publicació de dues altres biblioteques. Per ara no en precisem més que una, la qual, sota el domini "La Novella de Temps" contindrà, íntegra, una obra signada per un dels mestres del gènere. El preu dels volums variarà segons l'extensió, però serà, proporcionalment, tan econòmic com els de la Col·lecció Popular.

La nova biblioteca serà inaugurada amb una novel·la d'Oscar Wilde: El retrat de Dorian Gray, traduïda directament de l'anglès per R. Tassís i Marçà. El segon volum contindrà La colina del Bel, d'Honoré de Balzac, traduïda del francès per R. Folch i Galderrà, i el tercer serà Pluja de Primavera, d'Ivan Turguenev, traduïda del rus per N. Syrkorsky i Carles Marfany.

* Taula de Lletres Valencianes... publica en el seu número 23, corresponent a agost, el següent interessant sumari:

El problema del teatre valencià, per A. Píscueta; Divulgació? Selecció, per F. Caballero i Muñoz; Elogis i crítiques al perfum, per Enric Duran i Torrijada; Colps d'escut i de sageta, per Carles Salvador; El llibre català, per Joan Cardona; Pàgina d'un llibre, per Eduard López Chavarri; La Societat Filharmònica de València, per R.; Poemes, per Almela i Vives; Notes; Bibliografia.

* A la portada d'aquesta revista literària apareix un deliciós gravat, obra de l'artista Josep Balaguer, titulat "Paisatge".

Reproduïm el següent article signat pel culte periodista Joan Cardona sobre la crisi del llibre:

"Hem vist anotada l'opinió que l'estiu cada any porta una crisi, perquè els diaris no patiquen de falta de notícies i de temes sobre els quals s'escriuen articles, es facen enquestes, i, en definitiva, s'omplien columnes. Realment aquesta és una trista època per als diaris, i menys mal si s'inverteix el temps en una discussió que ningú pot considerar baldera.

Llegint les seccions de bibliografia dels diaris i de les revistes catalanes, no és possible pensar que el llibre català travessa un moment de crisi. S'han multiplicat els editors i cada vegada hi ha més paper imprès. On és la crisi? Com és natural, s'ha encarregat d'explicar-la el lector. Pensem atrets en les coses que es podrien dir de València sobre aquest punt. Es plany tothom de l'escassetat de lectors a Catalunya i de la seva capacitat per devorar llibres. Se cita el cas d'altres terres—no precisament ibèriques—on el plaer de la lectura està molt difós: aduïu entre les classes humils, les quals consumeixen tants llibres com gairebé alguns dels apèlats intel·lectuals de per arreu. L'exemple és bo per donar-li a la lectura el prestigi que ha de tenir, si es vol que en agafar un llibre no es cregui que s'està perdent el temps en una labor que ha d'ésser secundària en les nostres activitats.

Lectors, de totes les maneres n'hi ha. És clar que el seu nombre no constitueix el desideratum, però garanteixen l'actual producció bibliogràfica. Però augmentat aquesta, perquè els tiratges puguin ésser majors i perquè l'escriptor pugui viure del seu ofici sense equilibrar ni filigranes, han de néixer més aficionats a la lectura.

Però si hi ha lectors, en canvi estan desorientats. A aquest punt ha vingut a parar la discussió sobre la crisi del llibre, transformada en crisi del caràcter. S'ha denunciat que la crítica s'exerceix sense regularitat, arbitràriament. El lector no es troba assistit per una opinió ràpida i solvent i s'ha de guiar pel seu instint. Indubtablement això no és cap bé i justifica que es parli i es demani un canvi.

Hi ha, darrerament, una gran propensió a posar de manifest la conveniència de cultivar el caràcter. La vida catalana, tant espiritual o de cultura com política, s'ha de resoldre pel caràcter. No s'ha d'oblidar això. I per convertir-se no s'ha d'anagar una opinió adversa a les actuals demostracions del caràcter català. Derrotemos? No ho acceptem els que parlen així. Desig d'una reacció forta, aspiració a un millorament."

* Sabem que... Dintre la Biblioteca "Liberia" apareixerà la setmana entrant un interessant llibre de poesies de l'escriptor J. Pulg Pujades titulat La fi de don Joan.

* Que dintre la mateixa col·lecció i a finals del mes entrant serà publicat un nou llibre de l'illustre escriptor Lluís Nicolau d'Oliver.

* Que Domènec de Bellmunt ha llurats a la impremta l'original del seu primer llibre.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES

Exposició de quadres antics i moderns

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 618
Pintura, escultura, antiguitats, objectes d'art, etc.

ESTUDI ARENYES

CORTS CATALANES, 670
Quadres d'art, escultura, antiguitats, objectes d'art, etc.

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 34
Exposició permanent de pintura antiga i moderna i gravats i reproduccions. Març i moltes d'art.

MARIA ESCALANES

PIETAT, 10 (darrera la Catedral)
PIETAT, 10 (darrera la Catedral)
Compra-venda d'ANTIGUITATS i OBJECTES D'ART

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 30
Mobles i objectes d'art
Exposició general de pintura

SALA BARCINO

V. GARCIA SIMON
Rambla de Catalunya, 30
Exposició permanent de pintura i escultura. Març, moltes d'art, gravats i objectes per a presentació.

GALERIA ANES

Quadres de col·lecció i quadres d'art
PORTA-FERRISSA, 6, PRAL.

* Que Josep Maria de Segarra té també editat l'original d'un llibre el títol del qual encara no sabem.

* Que la darrera novel·la d'Alfonso Maerkes, L'evasió, ha constituït un èxit formidable de crítica i venda.

* Que Joan Puig i Ferrer està a punt d'acabar una novel·la en la qual ha treballat intensament aquests darrers mesos.

* Que s'ha posat a la venda l'edició de l'obra de l'auca del senyor Esteve, de Santiago Rossinyol, editada per Antoni López, de la Llibreria Espanyola.

* Sabem que... l'Editorial Barcino ha completat la seva edició de Tirant lo Blanc, la famosa novel·la catalana de J. Martorell i M. J. de Galba, amb la publicació del volum 25-26 de la col·lecció "Els Nostres Clàssics".

* La Nova Revista... ha publicat els números corresponents als mesos de maig i juny. La publicació manté les seves qualitats de bon gust i presentació, i els dos números contenen sumaris interessants.

Acompanyen el text notables gravats al bois i reproduccions d'obres dels pintors Sebastià Junyer i Joaquim Sunyer.

Les Arts

CLASSES DE DIBUIX I PINTURA

El Círcol Barceloní d'Obrers de Sant Josep (Mercaders, 34, pral.), posa a coneixement dels seus associats i persones a les quals pugui interessar, que al seu estatge social, de veït a nou de la vetlla de tots els dies feiners, ha quedat oberta la matrícula per poder assistir a les classes nocturnes d'ensenyança elemental, dibuix lineal i artístic i pintura, que des de la molta anys i a càrrec de coneguts professors ve sostenint la dita entitat.

CLAUSURA D'UNA EXPOSICIO.

La Comissió organitzadora de l'exposició d'art que s'està celebrant a l'Orfeó de Sans celebrà diumenge vinent, dia 1 de setembre, a les deu de la vetlla, un bonx amb motiu de la clausura de la dita exposició.

Cultura

LLUIS CAPDEVILA A L'ATENUE POLYTECHNICUM

Avui, divendres, a les vuit del vespre, el senyor Lluís Capdevila donarà en aquest Ateneu (Alt de Sant Pere, 27, principal) la seva anunciada conferència pública, la qual versarà sobre el tema: "Llipo de coses de la revolució francesa".

La política

EL QUE DIU ANGEL PESTANYA SOBRE L'ACTUACIO FUTURA DEL PROLETARIAT CATALA

La Nau publica la conversa que ha tingut un dels seus redactors amb Angel Pestanya, sobre el que pensa el proletari català. Del col·loqui són els següents paràgrafs:

"L'actuació obrera del futur, qüestionarà o no de tènica de la del passat?"

—Segons a quina tènica us referiu. Si és a la dels últims temps, quatre o cinc anys abans de la dictadura, indubtablement, sí. Però si és a la

que ha estat fonamental, a la que transforma l'actuació del proletariat català en les seves lluites socials, no. Aquesta serà, segons el meu criteri de les coses, la que predominarà encara per molt temps.

—Quina posició adoptarà l'obrer, en el vostre criteri, en una possible actuació civil? Participarà o no en els afers públics?

—És difícil de preveure. Tanmateix, per aclarir bé la complexitat de la vostra pregunta, us diré que és probable que hi hagi una major intervenció de l'obrer organitzat en la cosa pública. Sense abdicar de res, però, dels seus postulats d'ahir. L'organització "pot intervenir en la cosa pública" des del carrer, és a dir, per mitjà de campanyes d'opinió que mostren el seu punt de vista i les seves aspiracions. Entenguem-hi bé que en referència als exclusivament representats en els Sindicats obrers.

—La meua posició ideològica—diu En Pestanya—no ha canviat. S'és el que ara se'n diu un anarco-sindicalista. Dit en altres paraules: anarquista partidari d'una organització obrera. Potser això necessitaria una explicació més ampla: ara, però, no és possible.

Les Sardanes

AGRUPACIO CULTURAL ATLANTIDA

Per a demà, dissabte, a les deu de la vetlla, aquesta entitat ha organitzat una audició de sardanes, en homenatge al mestre compositor Vicenç Bou, a càrrec de la cobla Barceloneta Albert Martí, la qual executarà el següent programa:

"Mar de xaloc", "Despertar d'una pastora", "Festa majorera", "Escalats de joventut", "El nostre ideal" i "L'unell de prometaige", totes d'En Vicenç Bou.

Aquesta ballada tindrà lloc a la Plaça del Mercat del Opl. CONCURS DE SARDANISTES A LES ARENES

El dia 7 de setembre vinent, a la nit, tindrà lloc, a les Arenes, un concurs de sardanistes, en el qual s'adjudicaran els premis següents:

Sardana ravesca, premi únic, 500 pessetes.

Sardanes de l'Altament: Primer premi, 350 pessetes. Segon premi, 300.

Tercer premi, 250. Quart premi, 200. Cinquè premi, 150. Sisè premi, 100.

Sisè premi, 75. Vuitè premi, 50. Novè premi, 25.

Des d'avui, dia 30, de vuit a nou de la vetlla, es repartiran les bases i s'admetran inscripcions a la secretaria del Jural, carrer del Notari, 6, tercer.

Els Tribunals

D'UNA FALSIFICACIO DE PASSAPORTS

Ahir, els agents de vigilància que actuaven en l'aclariment d'aquest afer varen comparèixer davant el jutjat de l'Hospital, secretaria del senyor Pastor, que instrueix les corresponents diligències.

Probablement ressenyarien la forma en què detingueren al propietari de l'agència i a llurs còmplices, així com també la incautació que portaren a cap dels objectes utilitzats per a la falsificació.

DE LA MORT DE PAU CASADO

L'advocat de la part querel·lant en aquest afer, va comparèixer ahir a l'Audència als efectes de l'apel·lació d'un auto dictat pel jutge instructor no donant lloc a què fos ampliada la declaració a Antoni Aragó i a què s'ells tallés un ríxol de cabells a alguns amics del senyor Casado.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

SALES DE VACANCES
Sessió civil. — No té assenyalaments. Sessió criminal. — Un oral per estafa contra Eudard Callo.

Govern Civil

DE LA "CORRIDA" D'AHIR

El governador va manifestar que deficiència del bestiar havia suspès la correguda de bous anunciada per ahir a la tarda.

Com que l'empresa va proposar fer-la amb altres bous que reunien els requisits reglamentaris, va autoritzar la correguda.

PENYORES

El governador va imposar penyores a diversos propietaris de cafès i bars per haver-se comprovat que infringien els preceptes de la real ordre del 28 de maig d'aquest any relatius al tapament de les ampelles d'aigua, vins, licors, etc.

Jurisdicció militar

INDULT

Per l'autoritat militar d'aquesta regió s'han aplicat els beneficis del decret d'indult a Vicenç Múria.

LA MUSICA

L'orgue de l'església parroquial del Vendrell

Després d'haver restat durant una bona tongada d'anys en forçada inactivitat l'orgue de l'església parroquial del Vendrell, admirablement rejuventit gràcies a l'acurada restauració de què ha estat objecte, ha reprès amb solennitat el seu servei i ha tornat a fer ressonar dins d'aquell temple totes les seves veus.

Aquest orgue, construït en 1776 per l'orguener suís Lluís Scherrer, constructor també del de la Catedral nova de Lleida, havia estat considerat com un excel·lent instrument a l'època en què fou llurat a l'església vendrellenca. Segons el contracte de la seva construcció, conservat a l'arxiu parroquial, havia de contenir 1.583 flautes, repartides en els següents jocs: "Cara, de 14 pams d'estany, 48 flautes; Bordó, de 14 pams, la primera octava de fusta i la resta de metall, 48. Octava, 48. Corneta de 7 flautes per tecla de mà dreta, 75. Nasard amb dotzena, 48. Quinzena, 48. Fornitura, de 4 flautes per tecla, 192. Alemanya de 4 flautes per tecla, 192. Cimbale de 3 flautes per tecla, 144. Trompetes reals, 48. Clarins clars, 48. Clarins de campanya, de mà dreta, 25. Clarins de quinzena, de mà esquerra, 23. Cimbale de 3 flautes per tecla, 144. Un registre de veus humanes, 48. En el segon teclat, que és dels *ceos*, hi ha: Flautat de 14 pams, 25 flautes. Trompetes o violins, 25. Per a les Contres hi ha un teclat d'una octava, amb el seu secret i moviment corresponent per a un registre de flautes de fusta de 14 pams. En l'orgue petit que s'hi va afegir en virtut del segon contracte, hi ha els registres següents: Cara, de 7 pams, amb 48 flautes. Bordó de primera octava, de fusta, i la resta, de metall, 48. Cornetilla de 4 flautes, 100. Nasard amb dotzena, 48. Nasard amb flabiol, 48. Cromorn, 48. Flauta travessera, 25". Així, en total, l'orgue vendrellenc arribà a contenir 1.923 flautes.

De les condicions i qualitats de l'instrument en el moment de la seva recepció, en dona fe el document que redactaren els experts Joaquim Vicenç, organista de la Catedral de Barcelona, Felix Aloy, Prev., organista de Riudolers, i Josep Prius, mestre estanyer de la ciutat de Tarragona, nomenats per l'Ajuntament de l'obra. Aquests perits, visiblement entusiastes amb el treball de l'orguener Scherrer, en fan un calorós elogi. "Declaram—diuen en l'acta esmentada—que és de tan elevat ingeni tota la fàbrica i construcció de dit orgue, que fins avui no és possible lo Artífex haver practicat, ni menys haver treballat una obra de tanta satisfacció com lo orga de esta Parroquia Iglesia...". I acaben les seves observacions amb aquest expressiu pronòstic: "...se pot inferir que dins breu temps serà dit fabricant o factor de orgas Don Lluís Scherrer el non plus ultra. Així ho certifiquem i firmam...", etc.

La conservació de l'instrument havia estat atesa, car en el seu historial consten dues reparacions, que tingueren lloc els anys 1792 i 1884. Actualment, però, calia una restauració completa, si hom volia posar efectivament en joc tota la seva recerca, i l'importantíssim projecte ha pogut ésser dut a bon terme de realització gràcies a la generositat d'un illustre vendrellenc, el mestre Pau Casals, que ha volgut prendre al seu càrrec la despesa.

Una raó sentimental ha influït poderosament en la decisió del nostre estimat artista, gest ben simpàtic i ben mereixedor d'agraïment. El pare d'En Pau Casals, Carles Casals i Ribes, fou durant molts anys organista de la parroquia del Vendrell, i davant els teclats d'aquell orgue sentí el que havia d'ésser tan gran artista les primeres emocions musicals i els primers estímuls de la seva vocació. Es comprèn, per això, que una de les condicions que ha posat, en ésser realitzada la restauració, sigui la conservació escrupolosa del caràcter de l'instrument, i en particular, de tota la part fònica.

Diguem que en això l'ha guiat també el seu instint artístic, que no hauria pogut aconsellar-li cap desnaturalització ni cap reforma inoportuna.

En aquestes condicions, la tasca de reparació era molt difícil i delicada, plena de responsabilitat, i el mestre Casals tingué un bon encert en confiar-la a la ja ben acreditada Fàbrica d'Orgues de la Mare de Déu de Montserrat, que tan intel·ligentment regeix el senyor Joan Rogent, i el director tècnic de la qual és el conegut orguener italià senyor Silvi Puggina.

Si quan l'orgue fou instal·lat a l'es-

glésia del Vendrell, els elogis dedicats als constructors per aquella comissió d'experts que hem al·ludit, eren garantia de les bones qualitats de l'instrument, la satisfacció demostrada ara pel mestre Casals, en ocasió del felicitat acabament de la restauració, és la millor prova de l'èxit assolit per la fàbrica de la Mare de Déu de Montserrat, els directores de la qual ens plau de felicitar efusivament.

Els compatriotes del mestre Pau Casals han volgut contribuir també a la millora, i ha estat oberta una subscripció amb el producte de la qual seran ateses les despeses de trasllat de l'orgue al centre del cor, de la instal·lació elèctrica i del pintat de decoració exterior. Formen la Comissió encarregada de recollir els donatius mossèn Manuel Travessa, Pbr., encarregat de la Parroquia del Vendrell, i els senyors Emili Figueras, alcalde de la vila; Pau Gomis, organista; Josep Ramon, Josep Aleu i Celestí Barot.

Cal consignar, per tal de donar idea de la importància de l'obra realitzada en l'església vendrellenca, que la restauració de l'orgue fou presupostada en dotze mil pessetes i les obres de trasllat, instal·lació elèctrica i decoració en set mil cinc-cents.

En una audició privada, que dia passat tingué lloc i a la qual assistírem, poguérem apreciar totes les qualitats d'aquest molt remarcable instrument, interessant, sobretot, pel seu caràcter, fortament acusat en alguns registres. El notable compositor i organista J. Ribà i Martí ens féu escoltar, pulcrament executades, obres diverses de Bach i de Tournemire, i el propi mestre Casals completà el programa de la sessió, que ens deixà plenament complaguts.

Felicitem ben cordialment el mestre Casals, tots els que han col·laborat a la bella obra i tots els vendrellencs per l'adquisició que acaben de fer. L'exemplaritat de la generosa empresa creiem que no cal remarcar-la, car és ben evident.

NOTES OFICIOSES

REVISTA MUSICAL CATALANA

Amb la puntualitat acostumada ha sortit el número 308 de la "Revista Musical Catalana", Butlletí de l'Orfeó Català, corresponent al corrent mes d'agost, amb un interessant sumari:

La solvència artística dels qui redacten i col·laboren "Revista Musical Catalana" dona un gran valor a tots els treballs que s'hi publiquen, tractant, sempre, qüestions d'alt interès artístic i de palpitant actualitat.

Així, en el número suau publicat, pot llegir-s'hi un notable treball titulat "Vindiquem l'orgue", del prestigiós organista i erudit musicòleg mestre Vicenç M. de Gibert.

Un altre treball del més gran interès el constitueix la rèplica del mestre Puig a l'article resposta del senyor Ferran i Mayoral, a la conferència que l'esmentat mestre donà al Palau de la Música Catalana sobre "La música i la intel·ligència i el popularisme en la música".

També és digne d'assenyalar la importància del pacient treball de mossèn Baldelló "Bibliografia a l'entorn del 'Motu proprio' de Pius X sobre la música, sagrada".

La resta del sumari, conté les notícies seccions de "Bibliografia", "Noticiari", "Obituari", "Moviment musical", de Catalunya i de l'estranger, amb interessants correspondències de París, Suïssa i de diverses contrades de casa nostra, dedicant una especial atenció a la "Vida musical dels Orfeons de Catalunya".

Completem l'abundós sumari, les noves relacionades amb la vida social de l'Orfeó Català i la reproducció del ponderat article "El Matí", signat pel senyor Soler i Gual, glossant amb justes paraules, les manifestacions del mestre Vives sobre l'editorial de música a casa nostra en l'article publicat a la "Revista Musical Catalana".

Aquest interessant número, com tots els que puntualment es publiquen cada mes, es troba a la venda en el local de l'Orfeó Català i en els establiments de música de la ciutat, i creiem que serà llegit amb gust per tots els que s'interessen per la vida musical i segueixen el seu important moviment.

No deixeu d'ad

Les dificultats que cal resoldre amb els delegats alemanys

La Haya, 29. — La deliberació de les sis potències no ha acabat fins a dos quarts de tres del matí.

La discussió ha recaigut sobre quatre punts, en cada un dels quals ha d'obtenir-se l'adhesió d'Alemanya, perquè l'acord sigui complet.

Els delegats alemanys aquesta matí no havien donat llei assentiment a cap dels punts tractats. A les 10:20 d'aquest matí, han anunciat que donarien una resposta oficial.

El senyor Wirth, ministre dels territoris ocupats, i un dels delegats alemanys, en sortir de la reunió declarà que no hi havia acord sobre cap punt.

Les dificultats referents a les despeses d'ocupació no semblen pas impossibles de vencer. Ja s'ha pensat en una solució. En aquest punt, el senyor Snowden defensa energèmicament la tesi dels Estats creditors. — Fabra.

El plet del Sarre

París, 29. — Segons "Le Petit Parisien", el senyor Briand ha obtingut del delegat anglès senyor Henderson, ministre d'Afers Estrangers, el reconeixement de que la qüestió del Sarre és purament un afer franco-alemany. El delegat anglès no va oposar-se per consegüent, a que aquelles dues potències negociessin directament sobre l'afer, a condició que els drets dels habitants del Sarre siguin respectats. — Fabra.

Una entrevista Henderson-Stresemann-Briand

La Haya, 29. — Els senyors Briand i Henderson s'han entrevistat amb el senyor Stresemann aquest matí a les onze. Aquest ha de fer conèixer la decisió del seu Govern respecte a les despeses d'ocupació i les diverses modalitats financeres que són necessàries per a l'aplicació del pla Young.

A mitja dia de reunir-se la Comissió política per a escoltar el rapport d'Henderson sobre l'afer de Rhenània. — Fabra.

Una altra reunió

La Haya, 29. — Les delegacions de les potències invitants es reuniran aquesta tarda a les tres. — Fabra.

Henderson, cap a Ginebra

La Haya, 29. — Henderson sortirà de La Haya aquest vespre cap a Ginebra. — Fabra.

Les despeses d'ocupació

La Haya, 29. — Briand, Henderson i Hymans han conferenciat amb Stresemann a les onze. Sembla que s'està en camí de trobar una solució a les qüestions examinades. Quant al pagament de les despeses d'ocupació des de l'1 de setembre no hi ha acord encara, però sembla que la delegació alemanya oferirà pagar un tan alçat.

A mitja s'ha reunit la Comissió política. — Fabra.

Les qüestions polítiques

La Haya, 29. — El corresponent de l'Agència Havas diu que la reunió política ha durat des del migdia a les dues de la tarda.

La qüestió de l'evacuació de Renània està subordinada a l'acord definitiu sobre el pla Young i a la seva aplicació.

Renània haurà d'ésser completament evacuada el dia 30 de juny de l'any vinent, si durant aquest període el Parlament francès i el Reichstag han aprovat les lleis necessàries per a l'aplicació del pla Young.

Alemanya accepta que la Comissió de conciliació prevista pel tractat de Locarno exercirí els poders de conciliació en els casos de violació previstos en els articles 42 i 43 del tractat de Versalles a la regió desmilitaritzada.

Les potències invitants, França, Alemanya, Anglaterra, Bèlgica, el Japó i Itàlia tindran el dret de recórrer a la Societat de nacions en el cas que calgui fer alguna investigació.

Pel que fa referència al Sarre s'ha acordat que França i Alemanya negociïn directament la qüestió, i procurin salvar els interessos dels habitants.

Queda per resoldre una qüestió, la del pagament de l'ocupació des del dia 1 de setembre, però sembla que es trobarà la solució. — Fabra.

Dissabte se celebrarà la sessió de clausura

La Haya, 29. — De l'enviat especial de l'Agència Havas:

La reunió dels delegats de les sis potències invitants ha durat des de les quatre fins a un quart de vuit.

Virtuàlment, s'ha arribat a un acord per l'adopció del Pla Young.

Una nova reunió dels representants de les sis potències invitants tindrà lloc demà al matí, a dos quarts d'onze, per a l'adopció de la ponència sobre l'evacuació de Rhenània, que ha estat presentada aquest matí pel senyor Henderson a la Comissió política.

A un quart de dotze s'ha reunit la Comissió Financiera.

El senyor Briand sortirà de La Haya divendres, a la una.

Dissabte tindrà lloc la sessió plenària final de la Conferència. — Fabra.

L'acord amb Alemanya

La Haya, 29. — L'acord entre les potències creditors i Alemanya, ha quedat establert oficialment aquesta tarda.

L'acord comprèn totes les qüestions que condicionaven l'adopció del Pla Young.

La reunió d'avui

La Haya, 29. — La reunió de delegats de les sis potències, que estava prevista per a demà al matí, es diu que tindrà per objecte un canvi d'impressions entre els representants de les potències ocupants i els d'Alemanya sobre l'execució del ra-

La Comissió política ha reu-
soit, per la seva part, les con-
dicions de l'evacuació de Re-
nània.

La Conferència de La Haya ha finalitzat els seus treballs favorablement, i el resultat total de la tasca portada a cap serà consagrat a la sessió plenària que tindrà lloc dissabte. — Fabra.

L'aportació de la Comissió política

La Haya, 29. — De l'enviat especial de l'Agència Havas.

Heus ací el text oficial de la ponència que ha estat presentada aquest matí pel senyor Henderson, president de la Comissió política, de la qual és president.

Les discussions de la Comissió política han fet referència a dues qüestions que han estat jutjades com a principals.

Primer.—L'evacuació de Rhenània.

Segon.—Els mitjans per a resoldre amicalment les dificultats que poguessin presentar-se sobre l'aplicació dels articles 42 i 43 del Tractat de Versalles.

En primer lloc, la Comissió es felicita de poder declarar que les tres potències ocupants s'han posat d'acord sobre el començament de l'evacuació durant el mes de setembre.

Les forces angleses i belgues estaran completament retirades en el termini de tres mesos, des de la data de començament de les operacions, i mentre estant les tropes franceses evacuaran la segona zona en el mateix termini.

L'evacuació de la tercera zona per les tropes franceses començarà tot seguit després de la ratificació per part dels Parlaments francès i alemany, i l'execució del Pla Young.

L'evacuació es portarà a cap sense interrupcions i amb tota la rapidesa que permetin les condicions materials, i com a màxim hauran d'haver finalitzat en vuit mesos, i com a darrer termini, a finals de juny de 1930.

En segon lloc, la Comissió política encarregada de resoldre les qüestions plantejades pel paràgraf 3 de l'acord de Ginebra de data 16 de setembre de 1926, ha decidit recomanar les potències interessades la següent resolució:

Amb objecte de facilitar, per a l'interès comú, la solució amical i pràctica de totes les dificultats que poguessin produir-se entre Bèlgica i Alemanya, d'una part, i entre França i Alemanya, per altra, amb relació a l'execució dels articles 42 i 43 del Tractat de Versalles, els Governos alemany, belga i francès s'han posat d'acord perquè la tasca de cercar una solució a aquestes dificultats sigui confiada a les (omissions organitzades pels convenis d'arbitratge celebrats a Locarno el dia 16 d'octubre, de 1925, per França i per Bèlgica, amb Alemanya.

Aquesta Comissió procedirà d'acord amb els procediments i poders que han estat previstos en els convenis esmentats.

Si semblants dificultats es presentessin seran sotmesos a la Comissió belgo-alemanya de Conciliació, o bé a la Comissió franco-espanyola de Conciliació segons que les dificultats es produïssin entre Bèlgica i Alemanya o entre França i Alemanya.

Aquest acord no té cap relació amb les disposicions generals per a ésser aplicades en semblants casos, i en forma especial es reserven els poders especials del Consell de l'Assemblea de la Societat de Nacions, per l'aplicació eventual de l'article 213 del tractat de Versalles sobre investigacions.

Queda igualment entès que cada una de les potències signatàries del tractat celebrat a Locarno el dia 16 d'octubre conserva el dret de sotmetre en tot moment al Consell de la Societat de Nacions les dificultats que poguessin produir-se, d'acord amb l'article 4 del tractat esmentat. — Fabra.

No hi ha carta de Briand a Stresemann

La Haya, 29. — Als cirkels oficials francesos es considera sense fonament la notícia segons la qual el senyor Briand havia escrit una lletra al senyor Stresemann aquest matí recordant-li els avantatges que ha assolit el Reich a conseqüència de l'aplicació del pla Young, en la qual lletre deixava a càrrec d'Alemanya la responsabilitat de la situació que es crearia en el cas que es possin noves dificultats a la conclusió d'un acord. — Fabra.

Les relacions franco-poloneses

La Haya, 29. — De l'enviat especial de l'Agència Havas.

Els ministres d'Afers estrangers de França i Polònia han celebrat una entrevista molt cordial, en el curs de la qual han tractat de qüestions que interessaven a tots dos països.

L'entrevista ha posat de relleu el perfecte acord que existeix entre tots dos països, acord que ha permès comprovar la possibilitat d'arribar a una aliança econòmica i financera, favorable al desenvolupament de les riqueses naturals poloneses. — Fabra.

La reunió d'avui

La Haya, 29. — La reunió de delegats de les sis potències, que estava prevista per a demà al matí, es diu que tindrà per objecte un canvi d'impressions entre els representants de les potències ocupants i els d'Alemanya sobre l'execució del ra-

port relatiu a l'evacuació de Rhenània.

La Comissió Política es reunirà a un quart de dotze. — Fabra.

Manifestació israelita a París

París, 29. — A darrera hora de la tarda, la Unió de Joves Israelites, la qual comprèn alguns centenars d'afiliats, s'ha manifestat davant l'ambaixada d'Anglaterra, per tal de protestar dels esdeveniments de Palestina. — Fabra.

Manifestació israelita a París

París, 29. — A darrera hora de la tarda, la Unió de Joves Israelites, la qual comprèn alguns centenars d'afiliats, s'ha manifestat davant l'ambaixada d'Anglaterra, per tal de protestar dels esdeveniments de Palestina. — Fabra.

Manifestació israelita a París

París, 29. — A darrera hora de la tarda, la Unió de Joves Israelites, la qual comprèn alguns centenars d'afiliats, s'ha manifestat davant l'ambaixada d'Anglaterra, per tal de protestar dels esdeveniments de Palestina. — Fabra.

Manifestació israelita a París

París, 29. — A darrera hora de la tarda, la Unió de Joves Israelites, la qual comprèn alguns centenars d'afiliats, s'ha manifestat davant l'ambaixada d'Anglaterra, per tal de protestar dels esdeveniments de Palestina. — Fabra.

Manifestació israelita a París

París, 29. — A darrera hora de la tarda, la Unió de Joves Israelites, la qual comprèn alguns centenars d'afiliats, s'ha manifestat davant l'ambaixada d'Anglaterra, per tal de protestar dels esdeveniments de Palestina. — Fabra.

ESTRANGER

ELS FETS DE PALESTINA

Contra la declaració Balfour

Nova York, 29. — Alguns membres de la Lliga Nacional de Palestina del partit de la Nova Síria i de la Societat de Joves Musulmans, ha elevat una protesta a propòsit dels desordres de Palestina, contra la forma com és governat aquell país i demanen que sigui derogada la declaració Balfour.

En aquest sentit han estat tramessos missatges per T. S. F. al Papa, al President Hoover, a Mac Donald i a la Comissió de Mandats de la Societat de Nacions. — Fabra.

Més desordres a Hebron

Jerusalem, 29. — A despit de l'arribada de nombrosos reforços de tropes britàniques, la normalitat no és absoluta en aquesta regió.

A Hebron foren saquejats tots els edificis i incendiades totes les sinagogues. El nombre de víctimes allí fou de 59 jueus i 50 musulmans morts i 67 jueus ferits.

L'oficina d'informació jueva diu que a Damasco les tropes, amb tancs i metralladores, han rodejat el barri jueu per evitar els atacs que, segons sembla, venien preparant els àrabs. — Fabra.

L'alt comissari torna a Palestina

Port Said, 29. — Abir va arribar Sir John Chancellor, alt comissari anglès a Palestina. Es dirigeix a Jerusalem, o ja hi ha arribat avui, a prendre possessió del seu càrrec. — Fabra.

El restabliment de la normalitat

Londres, 29. — L'oficina central sionista comunica que s'ha restablert la normalitat a Jerusalem, Jaffa i Tel Aviv.

Els caps jueus aconsellen que siguin represos els negocis. — Fabra.

La responsabilitat de les autoritats britàniques

Londres, 29. — Comunicen de Washington al "Morning Post" que la premsa americana fa responsables dels fets de Palestina a les autoritats britàniques. Alguns diaris diuen que les autoritats angleses havien estat advertides diferents vegades, especialment pel Vaticà i França. — Fabra.

Els desordres han estat reprimit

Londres, 29. — Els despatxos procedents de Jerusalem diuen que les autoritats dominen la situació. No es creu que tornin a produir-se episodis de guerra civil a Jerusalem ni ha forces suficients per mantenir l'ordre. — Fabra.

Els bandits que no són jueus ni musulmans

Jerusalem, 29. — En els districtes poc poblats de Palestina i apartats de la capital els bandits recorren els camins. En alguns indrets han pogut ésser dispersats. — Fabra.

Una manifestació israelita a Londres

Londres, 29. — Més de dos mil jueus del barri Castend, de Londres, han fet una manifestació de protesta contra els desordres de Palestina. — Fabra.

Suspensió dels pelegrinatges a Palestina

Roma, 29. — Les notícies que es reben al Vaticà, procedents de Jerusalem, confirmen que l'avenç dels alarbs ha estat, de moment, aturat.

Fins ara, els Llocs Sants no es troben amenaçats; tanmateix, han estat adoptades mesures per poder fer front a qualsevol eventualitat.

El Papa ha rebut un grup de pelegrins que es proposaven embarcar vers Palestina, i el qual grup es considera que no podrà pas emprendre el viatge, car els Comitès organitzadors han rebut ordre de suspendre la sortida de tots els pelegrinatges a Palestina. — Fabra.

La situació a Jerusalem

Londres, 29. — Diuen de Jerusalem que els amotinats no han pas impedit el funcionament dels serveis públics de primera necessitat, tals com els ferrocarrils, correus i altres.

Les comunicacions entre El Caire i Jerusalem no han estat tallades. — Fabra.

Manifestació israelita a París

París, 29. — A darrera hora de la tarda, la Unió de Joves Israelites, la qual comprèn alguns centenars d'afiliats, s'ha manifestat davant l'ambaixada d'Anglaterra, per tal de protestar dels esdeveniments de Palestina. — Fabra.

Manifestació israelita a París

París, 29. — A darrera hora de la tarda, la Unió de Joves Israelites, la qual comprèn alguns centenars d'afiliats, s'ha manifestat davant l'ambaixada d'Anglaterra, per tal de protestar dels esdeveniments de Palestina. — Fabra.

Manifestació israelita a París

París, 29. — A darrera hora de la tarda, la Unió de Joves Israelites, la qual comprèn alguns centenars d'afiliats, s'ha manifestat davant l'ambaixada d'Anglaterra, per tal de protestar dels esdeveniments de Palestina. — Fabra.

Manifestació israelita a París

París, 29. — A darrera hora de la tarda, la Unió de Joves Israelites, la qual comprèn alguns centenars d'afiliats, s'ha manifestat davant l'ambaixada d'Anglaterra, per tal de protestar dels esdeveniments de Palestina. — Fabra.

Manifestació israelita a París

París, 29. — A darrera hora de la tarda, la Unió de Joves Israelites, la qual comprèn alguns centenars d'afiliats, s'ha manifestat davant l'ambaixada d'Anglaterra, per tal de protestar dels esdeveniments de Palestina. — Fabra.

Manifestació israelita a París

París, 29. — A darrera hora de la tarda, la Unió de Joves Israelites, la qual comprèn alguns centenars d'afiliats, s'ha manifestat davant l'ambaixada d'Anglaterra, per tal de protestar dels esdeveniments de Palestina. — Fabra.

S'han reproduït els desordres a Hebron. A Damasc, les tropes han aconseguit el barri jueu, que els àrabs volien atacar. Han estat suspesos els pelegrinatges a Palestina.

El "Comte Zeppelin" ha arribat a Lakehurst. Ha fet la volta al món en 21 dies i 7 hores i mitja. Ha volat durant 12 dies. Un dels passatgers, malalt, ha hagut d'ésser desembarcat.

Dissabte, se celebrarà, a La Haya, la sessió plenària de clausura.

La població de Tacna fou llurada, ahir, al Perú.

Les inundacions del Sind tendeixen a agreujar-se.

L'AERONAUTICA

El "Comte Zeppelin" passa per Broockevile

Broockevile, 29. — El "Graf Zeppelin" ha volat per damunt d'aquesta ciutat, ho i dirigint-se cap a Lakehurst; a primeres hores d'aquest matí el dirigible havia de trobar-se a 280 milles de distància d'aquell aeròdrom. — Fabra.

Sobre Detroit

Nova York, 29. — Anit passada el "Zeppelin" volava per damunt del barri comercial de Detroit. — Fabra.

Un malalt a bord

París, 29. — A la "Chicago Tribune" li comuniquen de Chicago que el "Graf Zeppelin" va volar per damunt d'aquella ciutat a les 4:25, hora local, o sigui, a les 10:25, hora de París.

També li diuen que el doctor Ecker ha llançat un despatx per T. S. F. en què notifica que a bord es creu malalt el baró Von Perchhammer, passatger alemany, el qual sofreix una crisi cardíaca des de que travessà El Paso. A bord és assistit pel doctor Mejias, de Madrid, que hi va com a passatger. El malalt haurà d'ésser desembarcat, perquè el seu estat requereix alguns dies de repòs absolut. — Fabra.

L'arribada a Lakehurst

Nova York, 29. — El "Graf Zeppelin" ha volat a les sis sobre la regió de Lakehurst.

A les 7:13, hora local, el dirigible aterrava a Lakehurst. — Fabra.

El doctor Ecker roman drà a Nova York

Nova York, 29. — El doctor Ecker no tornarà a Europa amb el "raf Zeppelin".

El dirigible sortirà demà. Prendrà el comandament del dirigible el capità Lehmann.

El doctor Ecker passarà una dotzena de dies a Nova York. — Fabra.

El temps emprat pel dirigible per fer la volta al món

Lakehurst, 29. — El dirigible "Graf Zeppelin" ha fet la volta al món en 21 dies, 7 hores i 31 minuts.

Durant aquest temps ha romàs enlaira 11 dies, 23 hores i 33 minuts. — Fabra.

Música negra, a bord

Lakehurst (Nova Jersey), 29. — Com a dada curiosa que fa referència al raïd que ha realitzat el dirigible "Comte Zeppelin", hom sap que el viatge fou augmentat per música de jazz, mitjançant un fonògraf. Sembla, però, que alguns dels viatgers amants de la música clàssica, es playneren al capítol del soroll antimitològic del fonògraf, el qual els privava de dormir a la nit, pel qual motiu varen demanar que es prescindís de les audicions de música "negra".

"El doctor Mejias, metge del rei d'Espanya i únic passatger espanyol a bord del "Zeppelin", ha enviat diàriament dos missatges a don Alfons, el qual ha pres un gran interès pel raïd del "Graf Zeppelin" al voltant del món. — Fabra.

Una aviadora, greument ferida

Clavend (Ohio), 29. — Un aviador pilotat per la coneguda aviadora Lady Heath, ha caigut a terra.

Lady Heath ha resultat amb greus ferides i ha estat traslladada a l'Hospital. — Fabra.

El successor de De Pinedo

Roma, 29. — El general Valle ha reemplaçat el general De Pinedo en el càrrec de sot-cap de l'Estat Major d'Aeronàutica.

El general De Pinedo resta a disposició del ministre de l'Aire. — Fabra.

ELS ACORDS DE TACNA I ARICA

El lliurament de Tacna al Perú

Lima, 29. — Amb motiu del lliurament de Tacna al Perú, ha tingut lloc una gran desfilada.

La ciutat està engalanada i s'ha fet, a les dues de la tarda, una salva de 101 canons, per ésser a aquesta hora quan va estar signat el tractat. — Fabra.

ELS ESTRALLS DE L'AIGUA

Les inundacions de l'Indus

Símla (Índia), 29. — Diuen d'Attock que les fortes pluges d'aquests dies han fet pujar el nivell de l'Indus sis peus més del màxim que havien pujat l'any 1882.

La conseqüència ha estat la inundació que s'ha produït en els baixos del riu Kabul i de l'Indus. Molts pobles han quedat inundats i hom tem que hi hagin moltes pèrdues de vides.

Les comunicacions a quinze milles d'Attock han quedat interrompudes. — Fabra.

Les inundacions del Sind seran encara més fortes

Karachi, 29. — Les notícies que es reben sobre les inundacions produïdes per la crescuda del riu Indu diuen que han ocasionat la destrucció de nombrosos pobles, els quals han estat en gran part arrossegats per les aigües.

an quedat també destruïdes les col·lites a diverses contrades, i es compten per milers els caps de bestiar que han mort ofegats.

Les víctimes de les inundacions es creu que són més de tres-centes.

Un telegrama procedent d'Attock dona compte dels estralls que han sofert totes les poblacions situades a les vores del riu Indus. Afegeix l'esmentat telegrama que les comunicacions per carretera entre Ravalpindi i Peshavar són impossibles a conseqüència dels esllavissaments, que han interceptat la carretera a diversos indrets.

El Govern de Punjab ha aconsellat els habitants de Sind que estiguin preparats per a una inundació encara de més importància.

La inundació assolirà una importància mai assolida fins ara si les aigües no minven abans d'arribar a Cindkoti, on el nivell de les aigües és actualment de dos peus per damunt de la vora. — Fabra.

DARRERA HORA DE BARCELONA

AL VELODROM DE SANS

Els germans Le Drogo guanyen la carrera a l'americana de 100 km.

A l'extraordinària reunió que anit passada va celebrar-se al Velòdrom de Sans a base d'una carrera de 100 quilòmetres a l'americana, va assistir-hi una gran gentada atreta sens dubte per la categoria del programa que els empresaris de la popular pista havien organitzat.

Jo que varen prendre la sortida; tots formats a base de corredors de reconeguda vàlua, entre els quals sobressortien, si és que es poden establir diferències, els germans Le Drogo, Leducq, Aerts, Cardona, germans Ferrer, Espanyol i Senon, etc.

La carrera va tenir una primera part molt disputada en la qual la lluita entre els diversos equips per tal d'aconseguir una volta d'avantatge arribà a adquirir caràcters de gran emoció. Especialment durant uns 20 minuts en els quals els germans Le Drogo varen escapar-se amb l'intent d'aconseguir l'esmentat avantatge que ultra el premi de 100 pessetes ofert per l'empresa els havia de reportar el triomf de la prova.

Varen participar a la carrera els deu equips seg

L'ACTUALITAT POLITICA

Manifestacions del comte de Romanones

Sebastià, 29. — El comte de Romanones, parlant amb un periodista, diu que el decret del Govern no és més que un acte de força. El comte de Romanones, membre de l'Assemblea i ex-ministre del Consell, diu, al peu del document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

El document així: «El comte de Romanones és d'aquella transcendència que no pot comentar amb un simple comentari o un solt del periòdic. El comte de Romanones és d'aquella transcendència que li atorga la importància que li donem».

ELS ESPORTS

La regata

Plymouth-Santander

Santander, 29. — La regata Plymouth-Santander ha estat un èxit. El yatch francès "Aidé" ha arribat a les 10 h 32". L'anglès "Cetonia" ha arribat a les 11 h 40".

Resulta, doncs, vencedor el "María del Carmen", propietat d'Horaci Echevarrieta.

Les regates de Cádiz

Cádiz, 29. — La regata Alfonso XIII ha estat guanyada pel iol "Guala", de l'Escola Naval, i la copa del capità general del Departament pel iol "Barandil", també de l'esmentada Escola.

La regata "Naw" per a canots de sis remers en punta i timoner per a guardies marines i socis de l'Aero Club, la carrera de la qual era de 2.000 metres amb una sola virada, la guanyà l'equip número 2, del Club Nàutic; en segon lloc es classificà el de l'Escola Naval.

El "Jinkama" per a canots amb motor i patí-remolc, que es disputà sobre un recorregut de 2.000 metres, fou guanyada per la canoa "Tonino", dirigida per Manuel Muñoz, que portava al pati als senyors Francesc i Carles Roca.

La marquesa de Vega Sacra lliurà els premis als vencedors.

La marquesa de Vega Sacra lliurà els premis als vencedors.

La marquesa de Vega Sacra lliurà els premis als vencedors.

La marquesa de Vega Sacra lliurà els premis als vencedors.

La marquesa de Vega Sacra lliurà els premis als vencedors.

La marquesa de Vega Sacra lliurà els premis als vencedors.

La marquesa de Vega Sacra lliurà els premis als vencedors.

La marquesa de Vega Sacra lliurà els premis als vencedors.

La marquesa de Vega Sacra lliurà els premis als vencedors.

La marquesa de Vega Sacra lliurà els premis als vencedors.

La marquesa de Vega Sacra lliurà els premis als vencedors.

La marquesa de Vega Sacra lliurà els premis als vencedors.

La marquesa de Vega Sacra lliurà els premis als vencedors.

LA CONFERENCIA DE LA HAIA

Comentarios de l'òrgan del Govern

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

Madrid, 29. — "La Nación", comentant les deliberacions de la Conferència de La Haia, diu: "No han sido hombres sospechosos por reaccionarios los que han sostenido en La Haia una actitud que puso en grave riesgo los ideales pacifistas. Pero, de cualquier manera, hoy debemos felicitarlos del resultado de la Conferencia, que despeja de nuevo los horizontes del optimismo. Se ha demostrado, a nuestro juicio, que no fueron inútiles las enseñanzas de la gran guerra y que existe en todos los pueblos un espíritu pacifista. A pesar de los incidentes de la Conferencia, en los momentos de pesimismo, los pueblos se han esforzado buscando, y logrando al fin, una solución conciliadora. Nada puede amortiguar la evidencia de este resultado alentador: una fórmula que surge del sacrificio de todos y que se impone, en aras de una consideración universal, a las dificultades y a las exigencias de la política interior de cada país, acusa que existe en nuestro tiempo una sensibilidad internacional."

DEL MARROC

Accident al campament de Dar Riffien

Tetuan, 29. — A la secció de morters de la quarta Bandera del Tercer al campament de Dar Riffien, mentre s'efectuaven aires maniobres, un projectil va fer explosió, i matà el caporal Salvador Pruneda i va ferir greument el legionari Just Madariaga i Henri Hock. — Fabra.

Notaries vacants a Barcelona

Madrid, 29. — La "Gaceta" publica avui les següents disposicions: Anunciant les següents vacants de notaris de primera classe:

Una del districte de Barcelona, per decés de Guillem A. Tell i Lafont. La provisió correspon al torn d'antiguitat de la carrera.

Una altra del mateix districte, per decés d'Alfons Grande i Canosa. La provisió correspon també al torn d'antiguitat de la classe.

Anuncia també la "Gaceta" dues vacants de tercera classe: Una a Caldes de Montbui, districte de Granollers, i l'altra, a Malgrat, districte d'Arenys de Mar; les quals seran proveïdes en la mateixa forma.

LA VIDA OFICIAL

Madrid, 29. — Diumenge són esperats a Madrid el president del Consell i el ministre de l'Exèrcit.

Santander, 29. — A les nou de la nit arribà a la propietat del marqués de Valdecilla anomenada "La Cabaña" el president del Consell, el qual hi passà la nit.

Avui a migdia vindrà a aquesta capital, on, invitat pels Reis, s'estarà uns quants dies al palau de la Magdalena.

Santander, 29. — A dos quarts de dotze ha arribat el general Primo de Rivera, procedent de Valdecilla. Assistirà al banquet del Club de Mar amb el ministre de Finances i el senyor Horaci Echevarrieta.

Després anirà al palau de la Magdalena i acompanyarà el Rei a la visita al creuer britànic "Royal Oak", visita que tindrà lloc a les cinc de la tarda.

Més tard sortirà cap a Calfon, on inaugurarà la casa nova de l'Ajuntament.

La Granja, 29. — Ha arribat el ministre d'Instrucció pública. Passarà uns quants dies amb la seva família.

Santander, 29. — El Rei ha rebut el general Primo de Rivera, amb el qual despatxà.

El President sotmetrà a la signatura regis diversos Decrets. Després es quedarà treballant amb el seu secretari particular.

A dos quarts de dues es traslladà el marqués d'Estella al Club Nàutic, on se celebrà el banquet organitzat al seu honor, i al qual havien estat convidats trenta persones, entre els quals es trobaven els ministres de Finances i Exèrcit, que estaven en aquesta província.

A les quatre de la tarda, el general Primo de Rivera despatxà novament amb el Rei al palau de la Magdalena.

Després, el Monarca, el President i el senyor Echevarrieta visitaren el iot "María del Carmen Ana", guanyador absolut de la regata Plymouth-Santander.

Tot seguit, el Rei i el general Primo de Rivera, acompanyats de l'ambaixador de la Gran Bretanya, visitaren el cuirassat anglès "Royal Oak", que és un dels més moderns de la marina britànica.

El vaixell estava engarandat, i els seus canons feren la salva d'ordenança a l'arribada i a la sortida del Rei.

Aquest fou rebut a bord per l'almirall anglès i l'oficialitat del vaixell.

El sobirà revistà les forces i conversà amb els oficials anglesos, els quals restaren admirats de la competència del Rei.

Aquest abandonà el vaixell amb igual cerimònia que a l'arribada.

Santander, 29. — El general Primo de Rivera marxà aquesta tarda a Cayón, on fou objecte d'una rebuda entusiasta per part del veïnat.

Acompanyat de les autoritats locals, es dirigí a la nova Casa de la Vila, la qual inaugurarà, després de la qual cosa tornà tot seguit a Santander. El poble de Cayón l'acompanyà amb mostres de simpatia.

Santander, 29. — El president del Consell marxarà demà, a dos quarts d'onze, a Laredo, per fer d'inaugurar un grup escolar i assistir a un miting de la U. P.

Serà obsequiat amb un banquet i es traslladarà després a Santofia, per inaugurar un altre grup escolar i visitar la indústria conservera.

LES RUTES AERIES

Un article de "La Epoca"

Madrid, 29. — "La Epoca", en el seu article de fons, diu: "El vial del dirigible 'Zeppelin', llevat d'ahir a l'hora en les majories i més eficaços probabilitats d'èxit, nos hace pensar en la necesidad de acometer rápidamente, en nuestro país, todo lo relacionado con las rutas aéreas."

Pensando en ello, los periódicos no debemos dejar pasar en silencio estas ocasiones que los triunfos aéreos de carácter mundial nos ofrecen, para estimular a los altos Poderes para que se dediquen franco y rápidamente a realizar en nuestro país cuanto sea necesario, sin omitir el menor gesto, con tal de que España no se retrase en esa rápida carrera de ascenso hacia el establecimiento de líneas aéreas, de imprescindible necesidad para la inmediata comunicación entre Madrid y las principales poblaciones españolas.

Algo se ha hecho en ese sentido; pero es poco todavía. El comercio nacional necesita de este poderoso y rápido medio de transporte. Nosotros dividimos un tiempo futuro en que las frutas de Valencia y Murcia, las uvas de Almería, el pescado del Norte, pueden ir de un punto a otro de la Península en el intervalo de una hora; y para ello es preciso que el Estado empiece por proteger el comercio aéreo, para que las mercancías no sean gravadas en forma tal que hagan punto menos que imposible su adquisición por el comprador. Esto puede conseguirse con subvenciones y facilidades y abreviaciones de

Madrid, 29. — "La Epoca", en el seu article de fons, diu: "El vial del dirigible 'Zeppelin', llevat d'ahir a l'hora en les majories i més eficaços probabilitats d'èxit, nos hace pensar en la necesidad de acometer rápidamente, en nuestro país, todo lo relacionado con las rutas aéreas."

Pensando en ello, los periódicos no debemos dejar pasar en silencio estas ocasiones que los triunfos aéreos de carácter mundial nos ofrecen, para estimular a los altos Poderes para que se dediquen franco y rápidamente a realizar en nuestro país cuanto sea necesario, sin omitir el menor gesto, con tal de que España no se retrase en esa rápida carrera de ascenso hacia el establecimiento de líneas aéreas, de imprescindible necesidad para la inmediata comunicación entre Madrid y las principales poblaciones españolas.

Algo se ha hecho en ese sentido; pero es poco todavía. El comercio nacional necesita de este poderoso y rápido medio de transporte. Nosotros dividimos un tiempo futuro en que las frutas de Valencia y Murcia, las uvas de Almería, el pescado del Norte, pueden ir de un punto a otro de la Península en el intervalo de una hora; y para ello es preciso que el Estado empiece por proteger el comercio aéreo, para que las mercancías no sean gravadas en forma tal que hagan punto menos que imposible su adquisición por el comprador. Esto puede conseguirse con subvenciones y facilidades y abreviaciones de

Madrid, 29. — "La Epoca", en el seu article de fons, diu: "El vial del dirigible 'Zeppelin', llevat d'ahir a l'hora en les majories i més eficaços probabilitats d'èxit, nos hace pensar en la necesidad de acometer rápidamente, en nuestro país, todo lo relacionado con las rutas aéreas."

Pensando en ello, los periódicos no debemos dejar pasar en silencio estas ocasiones que los triunfos aéreos de carácter mundial nos ofrecen, para estimular a los altos Poderes para que se dediquen franco y rápidamente a realizar en nuestro país cuanto sea necesario, sin omitir el menor gesto, con tal de que España no se retrase en esa rápida carrera de ascenso hacia el establecimiento de líneas aéreas, de imprescindible necesidad para la inmediata comunicación entre Madrid y las principales poblaciones españolas.

Algo se ha hecho en ese sentido; pero es poco todavía. El comercio nacional necesita de este poderoso y rápido medio de transporte. Nosotros dividimos un tiempo futuro en que las frutas de Valencia y Murcia, las uvas de Almería, el pescado del Norte, pueden ir de un punto a otro de la Península en el intervalo de una hora; y para ello es preciso que el Estado empiece por proteger el comercio aéreo, para que las mercancías no sean gravadas en forma tal que hagan punto menos que imposible su adquisición por el comprador. Esto puede conseguirse con subvenciones y facilidades y abreviaciones de

Madrid, 29. — "La Epoca", en el seu article de fons, diu: "El vial del dirigible 'Zeppelin', llevat d'ahir a l'hora en les majories i més eficaços probabilitats d'èxit, nos hace pensar en la necesidad de acometer rápidamente, en nuestro país, todo lo relacionado con las rutas aéreas."

Pensando en ello, los periódicos no debemos dejar pasar en silencio estas ocasiones que los triunfos aéreos de carácter mundial nos ofrecen, para estimular a los altos Poderes para que se dediquen franco y rápidamente a realizar en nuestro país cuanto sea necesario, sin omitir el menor gesto, con tal de que España no se retrase en esa rápida carrera de ascenso hacia el establecimiento de líneas aéreas, de imprescindible necesidad para la inmediata comunicación entre Madrid y las principales poblaciones españolas.

Algo se ha hecho en ese sentido; pero es poco todavía. El comercio nacional necesita de este poderoso y rápido medio de transporte. Nosotros dividimos un tiempo futuro en que las frutas de Valencia y Murcia, las uvas de Almería, el pescado del Norte, pueden ir de un punto a otro de la Península en el intervalo de una hora; y para ello es preciso que el Estado empiece por proteger el comercio aéreo, para que las mercancías no sean gravadas en forma tal que hagan punto menos que imposible su adquisición por el comprador. Esto puede conseguirse con subvenciones y facilidades y abreviaciones de

Madrid, 29. — "La Epoca", en el seu article de fons, diu: "El vial del dirigible 'Zeppelin', llevat d'ahir a l'hora en les majories i més eficaços probabilitats d'èxit, nos hace pensar en la necesidad de acometer rápidamente, en nuestro país, todo lo relacionado con las rutas aéreas."

Pensando en ello, los periódicos no debemos dejar pasar en silencio estas ocasiones que los triunfos aéreos de carácter mundial nos ofrecen, para estimular a los altos Poderes para que se dediquen franco y rápidamente a realizar en nuestro país cuanto sea necesario, sin omitir el menor gesto, con tal de que España no se retrase en esa rápida carrera de ascenso hacia el establecimiento de líneas aéreas, de imprescindible necesidad para la inmediata comunicación entre Madrid y las principales poblaciones españolas.

Algo se ha hecho en ese sentido; pero es poco todavía. El comercio nacional necesita de este poderoso y rápido medio de transporte. Nosotros dividimos un tiempo futuro en que las frutas de Valencia y Murcia, las uvas de Almería, el pescado del Norte, pueden ir de un punto a otro de la Península en el intervalo de una hora; y para ello es preciso que el Estado empiece por proteger el comercio aéreo, para que las mercancías no sean gravadas en forma tal que hagan punto menos que imposible su adquisición por el comprador. Esto puede conseguirse con subvenciones y facilidades y abreviaciones de

d'altres que ens mirem de lluny i amb prejudici.

Així s'explica que un fet històric — ja que parlem d'història — que hagi tingut el camp d'acció en el cos patral o a l'altre costat cap per patriotes conscients de llur deure, esdevingués d'altre glòria per al poble on hem nascut, tingui la virtut d'encarnar-hi aquell càlcul d'emoçió i aquell desig d'emancipació que s'encavalava, tot presentant exemple de les gestes heroiques per a quan les circumstàncies les susciten novament.

Cadaquí l'ha de saber, la història de la seva pàtria. És un deure inexcusable que ens hem d'imposar, si no volem semblar fills desheretats de casa nostra. Perquè la història és l'herència més preuada de què puguin fer-nos mercè els avantpassats. Per la història un poble adquireix nom, prestigi, llibertat, glòria; la història ho és tot per a un poble. La història explica el per què de les seves prosperitats, el per què de les seves opressions, el per què de les seves lluites per la llibertat.

Vegeu si no ens l'hem d'estimar la història del nostre poble, i si no hem de veurella — sabem com sabem la seva condició gloriosa — perquè es mantingui llimpida i immaculada als ulls de tothom! Una cosa és tant més estimada com més és coneguda. Per això l'aprofundiment en l'estudi de la història de la pàtria engendrará l'estimació que per tot el que ella representa i significa anirem sentint progressivament a mesura d'anar-nos-hi posant en més íntim contacte.

La història haurem de saber-la, si no tota, almenys els fets més sobresortints que encarnessin amb les circumstàncies de cada temps, per a tenir-ho present, per a mantenir-nos en la nostra esperança, per a obrar decididament quan convingués.

En lloc d'aquesta literatura banal i xocra que tot ho envaeix, i quant no valdria més que ens dediquéssim en els temps presents a repassar la nostra història, i no deixant de vista el pretèrit gloriós, estar a l'expectativa de l'esdevenidor, tot reivindicant-nos de febleses passades!"

BALL SOTA L'ALZINA DE CAN PADRO

El fet que enguany, després del temps que no es veia, els balls de la festa major de Palausolant s'hagin hagut de celebrar, sota la famosa alzina de Can Padró, suggereix a A. Planes, en "La Veu de Sabadell", uns bells records:

Dansar una cinquantena de parelles sota la més esponentosa alzina vallesana no és tanmateix una novetat, però tampoc una cosa gaire corrent. A les festes majors, revetlles i aplècs es fan balls i actes a l'aire lliure, escapada a la concurrència entre la verdor exuberant d'una arbrada, però trobar un sol arbre capaç d'acollir amorosament, amb certa dignitat, la multitud que s'acudeix a una festa major rural, és certament difícil, i comptats pobles es poden vanar de posseir-lo en el seu terrenal. Vuit anys feia que no s'havia giravoltat al redós d'aquesta formosa soca de cinc metres de circumferència, puntal formidable de la vella alzina, la qual amb els seus 210 anys d'existència i l'admirable femsomia del seu atapeït ramatge, produïa imposant respecte. Un envelat és gairebé sempre una famfaina violada en la qual els cortinats dels més variats colors, els flums plens de vidrets i de vegades unes pobres estàtues de guix, serveixen com a mirall enlluernador de la joventut adaladrada de divertiment que hi compareix plena d'illusions. L'envelat és sempre cosa circumstantial, lloc passatger en el qual si hi manca l'ambient d'allegria i el bullitici tan necessari pel seu llumí, se li veu de seguida el "llautó".

Per contra, entrar en el recinte circular de vint-i-tres metres que amida aquella renomada alzina, es produeix una sensació de benestar, augmentada ara per unes falldilles ratllades per tal de tancar dedument el natural saló de ball i preservar-lo dels vents, sense afegir-hi cap adornament artificial de fàctible gust.

Per anar d'una llotja a l'altra calia de tant en tant apartar casualment alguna branca baixa del famós arbre, talment com si fos un cortinatge de llustrada mig rebregat. Però quin diferència de tracte donen a un drap inconegut i rondallor o bé a una partícula vinent a aquell venerable arbre esdevingut el millor monument de la famosa i conreuada plana de Pla-guans. En el curs dels temps altres festes brillantíssimes s'han celebrat en aquella secular alzina, altres actes d'alta espiritualitat s'hi han desgranat amb entusiasme, però aquest any, tot i tractar-se només dels balls de la festa major, el redós de l'ombra protectora d'aquelles formidables branques es respirava un ambient de franca companyonia, una tan estreta germanor, que hom es complia a assaborir la dolçor d'aquelles hores venturoses, passades en el veïnatge simpàtic de bons amics.

Que de bells records mentre romanguérem sota el benedictor acolliment d'aquella formosa alzina de Can Padró!

EL PENEDES BANCARI

Pare Mas i Perera ho tracta des de "Gasetta de Vilafraça".

"Ga" ché simultàniament, dos bancs han començat d'operar en dues poblacions penedesenques: el Banc de Bisegós, a Sant Sadurni,

i el Banc de Catalunya, al Vendrell. Aquesta nova afluència de banca no penedesenca ens mou a fer unes consideracions que ens dolidria de deixar inèdites.

Sempre hem mirat el Penedès com un conjunt orgànic de primera matèria inapreciable, com una terra de gran vitalitat, gràvida de possibilitats, suscitadora d'esperances. Voldríem veure'l envoltat, en embranzida coratjosa, cap a un pla d'activisme constructiu. Sembla, però, que als penedesencs ens abellexa — agafats en bloc — més que el dinamisme, el dolç no fer res, que serveix a l'admirat E. C. Ricard per resumir-nos en els seus boixos cartells de les nostres Exposicions d'Art.

Un dels aspectes que, potser per raó dels nostres lligams professionals, ens ha preocupat és el bancari. Com que hem enfocat el redreçament comarcal sota un ample sentit de totalitat, econòmicament ens hem imaginat el Penedès dotat d'un organisme canalitzador de la seva riquesa, prou fort i prou saac per cobrir, amb una xarxa de sucursals i d'agències, la carta geogràfica de la comarca, per tal d'ajudar eficientment, amb el transvasament del diner (funció fonamental i tradicional de la banca), el nostre progrés material, puix que, ben mirat, la vasta zona agrícola comarcal pot proporcionar el numerari sobre què fructuen, sovint, la nostra indústria i el nostre comerç. D'un banc que tingués noció de les nostres necessitats i que, vigilant, hi sabés respondre amb una acció social indiscutiblement generadora de noves riqueses. Un banc comarcal, en fi, que fos amant, que fes el seu pei que que sabés ocupar, sense extenuar-se, el seu lloc.

La realitat és tota altra. La vida de la banca del Penedès ha estat, en els darrers deu anys, accidentada. Hi ha hagut ocasions per a consolidar l'economia comarcal a base d'una entitat bancària prepotent. Però han estat desaprofitades, i hem deixat néixer i créixer ràpidament l'únic banc autènticament local que tenim. Perquè ens proposem una feina purament objectiva, deixarem d'escatirar-nos les causes. Tanmateix no podem passar sota silenci la veritat crua i nua: no tenim una banca penedesenca d'alta envergadura perquè els nostres capitalistes no han volgut fer-la o perquè no han sabut veure el negoci. Així fa que alguns sectors de la nostra regió estiguin bancàriament desamparats i que l'establiment més susceptible d'una expansió per les nostres contrades hagi de veure's reduït a una actuació merament vi-lafranguina que impedeix molt l'atracció i el control dels negocis dels pobles veïns i els deixa tan a la mercé de la banca extra-penedenca. Així explica perquè Sant Sadurni d'Anoia, que és una posició estratègica perquè és la clau de la conca inferior de l'Anoia, per on s'escapa de la influència dels nostres bancs tota una part del Penedès i per on es desplaça cap a Barcelona un contingut important de clients, ha caigut a mans d'un banc no-català.

Eixalada la banca autòctona, ha calgut que els bancs barcelonins i forasters vinguessin a aconseguir a la funció bancària desatada. I hem de veure com les posicions que, lògicament, hauria d'ocupar una entitat bancària comarcal són — Arboc, Sant Sadurni, Sitges, Torredembarra, Vendrell i Vilanova — en poder dels no-penedencs. Per tant no podem presentar una potència bancària respectable i l'estructuració bancària de Catalunya, que semblava possible de baix a dalt — de les comarques a la metròpolis — haurà de fer-se en sentit invers, a no ésser que l'atzar ens dotés d'un banc català prou fort per ajudar i coordinar l'esforç de la banca comarcal, com el que demanava el senyor Cambó l'any 1915 en la seva interressantíssima conferència sobre "La banca catalana". "Imaginem-vos, senyors, — deia — un banc català que tingués un gran capital; que patrocinés i emparés aquests bancs que tenim escampats per les principals ciutats de Catalunya; que tingués participació en el capital i en llur direcció; però que els deixés la llibertat necessària per adaptar-se a les necessitats de cada comarca." "Tots els bancs comarcals — afegia — es troben que, en certs mesos de l'any, els sobra diner, i en altres els falta; les dades no coincideixen en totes les comarques per la diversitat de produccions i de condicions locals; si un gran banc tenia la direcció i el control de tots aquests bancs comarcals, el diner aniria sempre allà on fes falta, amb gran benefici per a l'economia general del país."

Tard o aviat hauríem de plànyer-nos tots d'aquesta imprevisió dels nostres capitalistes (orbs a l'evolució dels sistemes bancaris), que encara creiem, segurament, que una organització a base de banqueretes i corresponals de cobrament és un "pinyol" i que no s'adonen que una comarca com la nostra exigeix una xarxa d'agències — per modestes que siguin — sempre més remuneradora, més manejable i de més fàcil control.

Fets diversos

Un viatger intenta llançar-se d'un tren en marxa, víctima dels estupefaccions.

En el tren correy de Barcelona a Tarragona, un viatger atenia contra la seva vida: l'oportuna presència d'altres viatgers impidien que es realitzés el suïcidi.

El fet va ocórrer poc abans

d'arribar el tren a l'estació de Sitges, en el qual moment el viatger Joan Baptista Seguí intentà llançar-se a la via.

Els mateixos que el subjectaren pogueren veure que el Seguí es treia de la via i que no podia articular cap paraula.

En el mateix tren l'auxilli el metge de Barcelona senyor Marimon, el qual va dir que Seguí es trobava sota la influència d'un tòxic, probablement morfina.

A Tarragona el baixaren del tren i fou conduït a l'Hospital de Sant Pau i Santa Tecla, on feu atès i es pogué refer una mica.

El diagnòstic deia que Joan Baptista Seguí es trobava en estat catàleptic produït per intoxicació amb un estupefent.

Aterratge d'un avió postal a Breda

Per haver-se produït algunes avaries al motor, s'ha vist obligat a aterrar prop dels molins de l'estació de Breda, situada en el terme municipal de Riells i Viñebre, un aeroplà del servei postal F. A. C. J. 1, núm. 187, sense que, sorticament, es registrés cap desgràcia personal.

Els aviadors, junt amb la correspondència que portaven, varen traslladar-se a la nostra ciutat.

Accidents d'automòbil

A la carretera d'Hostalric a Sant Hilari, i en el pas a nivell de la línia dels ferrocarrils de M. S. A., un automòbil que es dirigia a Arbúcies va perdre la direcció i caigué de dallabaix d'un precipici de sis metres de profunditat.

Els que ocupaven el vehicle resultaren amb algunes lesions al cos de pronòstic lleu.

A la carretera que va de Sabadell a Sardanola, un camió d'indústria que anava a gran velocitat va prendre malament un viratge difícil, i tothom contra un arbre de la carretera.

A conseqüència de l'accident resultaren contusionats el xofer i una senyoreta que l'acompanyava. El vehicle quedà molt destroçat.

Accidents per la carretera

Durant la Festa Major de La Cènia una cavalleria atropellà el vef de Galera Amador Muñoz, el qual fou llançat a terra, i es fracturà la tibia i el peroné en el seu terç inferior del peu esquerre.

Ahí a la tarda es desbocà la cavalleria d'un carro que baixava pel carrer de Sant Francesc, i seguí pel carrer de la Unió a tota velocitat, malgrat dels esforços del seu conductor. Un dels seus ocupants del carro va caure a terra, però el succés no originà cap conseqüència desagradable.

Atropellaments

Ahí al matí al Camp de Març, de Tarragona, davant l'Escola de Reforma Asil de Sant Josep, toparen un automòbil i un carro, sense que, afortunadament, s'haguessin de lamentar desgràcies personals.

En el quilòmetre número 4 de la carretera de Besalú a Roses, el ciclista Josep Cruanyes i Boria, domiciliat a la masia Santa Lúcia, de Moit, fou atropellat per l'automòbil número 1466, de la matrícula de Girona, el qual anava guiat pel seu propietari, senyor Miquel Solà.

El ciclista resultà amb commoció cerebral i fou traslladat en greu estat al seu domicili, de Moit de Montcal.

El propietari de l'auto quedà detingut.

ARENYS DE MAR

Teatral :: Festivals :: Homenatge merescut :: Divulgació necessària :: Obres :: El temps Els banys

Diumenge passat tingué lloc al Teatre Sala Mercè l'estrena de la comèdia dramàtica del jove poeta i compatriota Josep M. Miquel Vergés, de la qual ja n'ha donat compte en aquest diari un distingit crític. En Domènec Guansé, que hi assistí i al qual saludarem efusivament. Després es representà una bonica comèdia en un acte, del jove autor, també d'aquesta vila, Josep M. Ribera Pasqual. "Ell en té la culpa".

Es un quadret fet sense pretensions, amb un dibleg mogut i encertat, amb un llenguatge ple d'amentall i pulcritud que fa que la farsa es desdobelli en un ambient de gràcia i senzilla frivolitat que se separa completament del salnet groller, xabac i poca-solta que tan estragat té el gros públic.

Al final l'autor fou aplaudit. No es presentà a recollir els aplaudiments, malgrat d'haver-lo eridat.

A ambdós joves els felicitem amb tota sinceritat, i els desitgem molts èxits en noves produccions.

Sembla que per a la vinent temporada d'hivern actualment una companyia de sarsuela, a càrrec dels afilicats, per la qual cosa es recluten elements que reunixin bones condicions de veu, tant per als principals

papers com per als secundaris i corsos.

Molt desitjarem que aquest propòsit arribés a ésser una realitat.

La companyia de comèdia i vodevil d'En Santpere ha anunciat per a molt aviat la representació del drama "La florista de la Rambla", al teatre de l'Ateneu.

Serà un èxit el festival artístic musical que se celebrará diumenge vinent al Teatre Sala Mercè, a benefici dels pobres i organitzat per l'eminent cantant C. Superbia, a la qual cooperen diferents eminències de l'art musical, i en homenatge a la memòria del degà dels crítics musicals, de la premsa barcelonina, En Josep M. Pasqual, fill d'aquesta vila i mort l'any passat a avançada edat.

El dia 31 d'aquest mes farà cent anys que morí en aquesta vila, a l'avançada edat de 90 anys, el seu il·lustre fill Josep Baralt i Torres, expert navegant d'altura amb una vida plena de proeses i serveis que li valgueren distincions reials.

Fou el fundador i sostenidor de l'Escola de Nàutica, amb títol de reialesa, coneguda per l'Escola dels Pilots, de gran renomada a principis del segle passat, i bressol de grans i aguerrits capitans i savis navegants.

Am aquest motiu s'organitza a la seva memòria un homenatge, que creiem tan merescut com encertat.

No estaria de més que per a la vinent temporada d'hivern s'organitzés una tanda de conferències de divulgació arenyenca, i donar a conèixer a la generació actual els fills il·lustres que ha tingut la nostra vila, avui gairebé en oblit.

Així potser ressuscitaria l'afició i amor a les coses nostres, que tant caracteritzava els nostres avantpassats, i no es repetirien els deplorables casos de què molts records, objectes, llibres, manuscrits i autògrafs que guardaven bons fills d'aquesta vila, dignes de figurar en un Museu, i d'un valor folklòric, avui hagin anat a casa d'un drapaire.

Per a aquesta tasca, cap entitat més indicada que l'Ateneu.

Es treballa amb activitat en la instal·lació i col·locació de les tuberies que han de desviar les aigües de les clavegueres. El que trobem estrany és que treballant-se com s'està fent al passeig d'En Xifré, o sigui pel cantó de llevant, s'haguessin aixecat i destruït totes les voravies del cantó de l'estació, o sigui de la platja Cassà, lloc concorregutíssim i que avui sense voravies és un perill per als vianants i un fangueix extraordinari els dies de pluja.

Podem donar per liquidat l'estiu: si bé alguns dies a l'hora del sol se sent calor, les nits són molt fresques, convidant més al redós que no a la intempèrie.

Segons els banyistes, aquesta temporada els ha estat desastrosa, no sols pels motius esmentats, sinó també pel gran nombre de barraques particulars, i que són molts els que viuen en els passeigs o cases prop de la mar, en preindolixen, ja que surten de llurs cases només amb els barnussos.

Segons se'ns ha dit, si no s'arrangen les coses, els barraquers l'any vinent no instal·laran casetes públiques.

TARRAGONA

Fàbrica de superfosfats :: El Museu provincial :: Tinència d'Alcaldia :: Poliolaca :: Natació :: Ajornament :: La Fàbrica de Tabacs

Dimecres, davant el notari senyor Font, van ésser aixecats els plans de la fàbrica de superfosfats que construirà a Tarragona la important firma Carreño Fills.

Aquesta fàbrica va ésser concedida a la casa explotadora per a aixecar-la a Almeria, però es va aconseguir traspassar l'autorització a Tarragona.

Segons manifestà en la darrera sessió de la permanent de l'Ajuntament el regidor senyor Salvat, la Comissió Informadora de la instal·lació del nou Museu provincial va recomanar l'habilitació del Palau d'August per a Museu.

Per a completar-ho, hom construiria un pavelló sobre una columna augmentant les dependències per a l'exposició de les lletres que enclou el nostre Museu actual.

En les eleccions celebrades pel ple de l'Ajuntament per a designar la tercera Tinència d'Alcaldia, vacant per la defunció del senyor Ansaldo, va resultar elegit el caixer del Banc d'Espanya, senyor Primitiu Gualves.

Per la policia d'aquesta ciutat va ésser detingut un individu què es feia passar per capità de l'exèrcit, mitjançant documents falsos facilitats per una agència de Barcelona.

Pels antecedents donats pel detingut, els policies d'aquí, ajudats pels de Barcelona, han descobert el funcionament de la tal agència, situada al carrer

del Carme, número 13, entresol, i han detingut tots els que hi tenien relació.

El Club Natació envia un equip de tres nedadors a participar en la prova i Travessia del Port de València, que se celebrará diumenge vinent.

La Secció d'Atletisme del Club Gimnàstic anuncia que es veu obligada a ajornar la celebració dels Campionats provincials d'atletisme que tenia fixats per a diumenge vinent, matí i tarda.

Es tenen notícies optimistes sobre el proper funcionament de la Fàbrica de Tabacs.

Es procedirà tot seguit a deixar els locals completament en disposició de rebre els aparells moderns que hi van destinats, i s'espera que la vinent primavera es podrà començar l'elaboració de cigars.

VALLS

L'aplec sardanista :: El mercat Previsió municipal :: A l'Exposició :: El pròxim ple :: Autobomba

Les entitats sardanistes de les comarques tarragonines continuen activament els treballs d'organització del primer aplec.

S'ha ajornat quelcom la primera data que es donà. Probablement l'aplec tindrà lloc el primer diumenge d'octubre.

Per ara es dona com a probable l'assistència de les cobles de Reus, Tarragona i Valls.

La direcció del setmanari d'esquerres "Prometeus" ha estat encarregada al jove Rafel Castellort i Balcells.

A Vallmoll jugaren un partit de futbol l'equip local i el de Constantí.

Un penalty donà la victòria als vallmollers.

Per bé que hagin experimentat lleugera baixa, els preus de les ametlles i avellanades són, encara, considerats com a excepcionals.

Nemés cal dir que les ametlles molars han arribat a ésser pagades a 112 pessetes el sac de 50 quilos.

Actualment es cotitzen pels volts de 407.

L'avellana negra aconsegueix preus que oscil·len entre 88 i 90 pessetes, i el més prometedor és que s'han realitzat ajustos per a lliurar el fruit, que és encara a l'arbre, a darrers de setembre, a preus no inferiors als citats.

No es podrà dir que els dirigents de la cosa pública es perdin per manca de previsió.

Manquen encara molts mesos per a solemnitzar la Candela de l'any 1931, i ells ja acordaren, setmanes enrera, de celebrar una rifa per a subvenir a les despeses.

Suara acaben d'emparaular el predicador. Serà el doctor Isidre Gomà, bisbe de Tarragona.

Dilluns vinent, l'alcalde, senyor Cases, farà una visita al baró de Viver per parlar-li de l'anada dels asilats de la Casa de Caritat a Barcelona, on romandran alguns dies per visitar l'Exposició Internacional.

Joan B. Carbocell, en el portaveu de l'Escola Professional, propugna l'anada col·lectiva dels alumnes a visitar el Certamen de Barcelona, acompanyats per guies i a l'adue per conferències.

Al Patronat de l'Escola, que ja ha organitzat excursions amb finalitat instructiva més importants i dispendiosos que la proposada, no li seria difícil de portar a la pràctica la idea.

Continuen activament les obres d'asfaltat de la carretera de Montblanc.

El Coll de Lilla restará asfaltat gairebé en la seva totalitat, car la millora arribará fins a la pedrera gran, situada prop del cim.

Aquesta setmana tindran lloc les sessions del ple de l'Ajuntament.

Com a acords importants que seran aprovats, n'esmentarem dos: un que fa referència al concurs d'illuminat públic, i una sanció contra un funcionari municipal per negligència en l'exercici del càrrec.

La substitució de l'interventor municipal per un oficial de Comptaduria, es perllongará, encara, perquè, segons notícies oficials que tenim, l'interessat ha fet renúncia del càrrec.

La Permanent ha aprovat el pleo de condicions que regiran en el concurs per a l'adquisició de l'auto-bomba que serà destinada als serveis d'incendis i regatge.

GRANOLLERS

Aniversari de l'Agrupació Excursionista :: Inauguracions a l'engròs :: De Festa Major Altres noves

L'Agrupació Excursionista de Granollers, amb motiu de celebrar el seu primer aniversari, per al dia 8 de setembre anuncia una conferència, al saló d'actes de l'Orfeó Granollerí, a càrrec de Ramon Maslarià Vidella, que versará sobre el tema: "Feminisme i Esport".

La mateixa Agrupació té en preparació altres actes.

El dia 15, excursion a Tagamanent (poble al vessant ponentí del Montseny) junt amb el G. E. Joventut Catalana de Barcelona.

El dia 22, una altra conferència sobre el tema: "El vol a la vela (vol sense motor)", a càrrec de Marian Foyer, en el mateix local.

Diumenge vinent, dia 1 de setembre, hom diu que es vol inaugurar: els nous trossos de "petit boulevard" compresos entre el carrer d'Enric Prat de la Riba, fins a la plaça d'Angel Guimerà (carrer de Wilson) i de la plaça de Perpinyà, fins a la carretera de Cardener (carrer d'En Prim); les voravies del carrer de Marian Maspons, que ultra donar accés a l'estació de M. S. A. donará una prova més de ciutadania als forasters que desitgin visitar l'envelat de la Unió Lliberal; l'exemplar del carrer del Comte de Bell-lloc; el nou il·luminat dels carrers de Santa Anna i del Rec; les reformes, del Dispensari de la Creu Roja i la Tombola.

Els atractius que més sobresurten del programa general de la nostra Festa Major són com següent: Diumenge, dia 1 de setembre. — A les vuit del matí, prova ciclista, organitzada pel Club Ciclista Granollerí.

A les onze, festival de natació a la piscina, pel Club Natació Barcelona.

Benedicció del Dispensari de la Creu Roja i inauguració de la Tombola.

Dilluns, dia 2. — A les cinc de la tarda, repartiment de robes als nens i nenes de la Casa-Bressol.

A dos quarts de sis, presentació de la Rondalla del Centre Aragonès de Barcelona, a la plaça de la Constitució.

A dos quarts d'onze de la nit, concert extraordinari per l'Orfeó Granollerí, al jardí del seu Casal, en un intermèdi del qual es farà l'acte de lliurar un artístic pergamí al senyor Joan Perera Casanoves, nomenant-lo President d'Honor de l'Orfeó.

Dimarts, dia 3. — A les onze del matí, primer concert per la Banda del mossos d'Esquadra. A les onze de la nit, monumental castell de focs artificis.

els, i acte seguit dispar de les meques de traca vallesana, a la plaça d'En Guimerà.

Dimecres, dia 4, les quatre de la tarda, excursion a parit de futbol entre els primers equips del F. C. Barcelona i el Granollers S. C., en el qual es disputaran un valuos futbol.

A les cinc, magna festa infantil a la plaça de la Constitució.

Dijous dia 5, i tots els dies matí, a les deu; tarda, a les sis; i nit, a les deu, sardanes a l'Orfeó Granollerí, Café de mercé, l'Harmonia i a les places; concerts a les societats serenades davant l'Ajuntament.

Cal felicitar, per la pulcritud en l'edició acurada de programes anunciadors de la Festa Major, les impremtes Garrell, Vidua Cuorella i G. J. Josep.

Durant el pas per aquesta ciutat dels corredors de la carrera ciclista Tolosa-Barcelona, presentat per infinitat de curiosos, el corredor núm. 10, en passar pel carrer de Joan Umberto i voler evitar l'atropellament d'una criatura que travessava el carrer, caigué amb tan mala sort, que fou necessari traslladar-lo a la farmàcia Huguet, d'allí a la Creu Roja.

La bicicleta que muntava quedà feta trosos.

Les ferides al cap que rebé el corredor, fill de Barcelona, anomenat Salvador Vicens, president a França, no tenen importància que aparentment de moment, la qual cosa celebram.

Carnet de l'excursionista

Diumenge vinent, l'Agrupació Excursionista La Punta celebrarà la inauguració de la temporada de muntanya i comença de la de platja, amb una sortida familiar a Mollet, Sant Fost de Cap Centella, Font dels Castanyers, La Conrer

ELS ESPORTS

ATLETISME

DESPRES DEL MATCH AMB ITALIA

Una comentaris sobre el lamentable estat de la pista atlètica :: Dos ideals que no compaginen amb la realitat :: El que deia Labourdette

Carlini, el notable atleta italià, sorprèn saltant un obstacle amb el seu magnífic estil

Després de la breu impressió amb que vam començar a fer uns comentaris al gran festival atlètic amb Italia.

I que se'n permeti de nou protestar per l'atemptat que representa el sacrifici que s'ha fet de la magnífica pista d'En Pikhala, en cerca d'un tan mesquí com problemàtic profit econòmic.

Mal, per més que hi hagi qui ho asseguri, ens podran convèncer que la bondat actual de la cendra ni la seva compactitat sigui comparable amb la que tenia quan els passats Campionats peninsulars, i no tem pas aquesta afirmació perquè tingrem la pretensió d'atribuir-nos cap mena de superintenciment, sinó perquè hem provat l'actual, com hem provat la que potser no tindrem mai més la sort de posseir. Ultra això, ens mereixen tot el crèdit de les opinions dels atletes que han cregut i han aconseguit belles victòries damunt les pistes de Colòmbia, Standford Bridge, Charlottenburg, Berlin, Budapest, Frankfurt, etc.

De l'opinió d'un Facelli, un Tavernari o un Carlini a la d'un senyor que entén tant de fer gaselles sobre natació i ciclisme com d'atletisme, creiem que no hi ha cap dubte.

Es cert que hom no pot tampoc benllocament assegurar que quedem "intransigents", però tan sols es pot acceptar que quedarem de la "millor manera" que fou possible després de la desgracia feta.

Hi hagué qui assegurà que quan els Campionats, la cendra era massa compacta... Compaginem-lo i perdorem-lo, pel sol fet de pertànyer a l'empresa que està explotant les pistes que es construïren per organitzar els Jocs Olímpics de 1936; mentre tant, ho i tenim un Estadi magnífic, admirable, "maestuos", com diuen els italians, els nostres atletes es venen obligats a continuar exposant-se a continu i molestos esquinçant-se per haver d'entrenar-se damunt les dures pistes que en els camps dels nostres clubs de futbol hom té reservats perquè es preparin i després "exigir-los" proves sobre les cendres en exclusiu ús dels seus motoristes.

Mal no hem somniat en construcció d'Estadi ni en organitzar Jocs Olímpics, i morirem tranquils encara que no arribem mai a poder dir que hem vist realitzats aquests dos propòsits, suposant que representessin els dos grans ideals esportius de la nostra vida; com més modestos, molt més, tan sols hem ajudat amb tot el nostre entusiasme a la formació d'uns volguets amics, bons companys nostres, i ara només desitgem i cerquem que els "aprenents" que pugen superin de molt llurs actuals mestres, en un dia no llunyà.

Tot això, que avui té, sortosament, una ferma valua dins el nostre atletisme, s'ha aconseguit més per l'entusiasme i l'esperit de sacrifici de què tots ells han donat bones demostracions en hores decisives, que no pas per mèrits propis que som els primers a no atribuir-los en cap.

Si això ha estat assolit en mig de les circumstàncies contràries de què molt per sobre hem fet esment, i que no haurien estat capaços de realitzar tots aquests xicotets si haguessin pogut comptar amb una pista de cendra, per molt modesta que hagués estat?

El clacatge que moltes vegades deixen tarat un atleta per tota la seva vida, des del punt de vista d'assoliment de marques extraordinàries, serien gairebé descartats, i l'afició a aquest esport es veuria augmentada en forma extraordinària.

Però tot això hem demostrat que no ens interessa... és endebeades que malversem més espai parlant-ne; al contrari, val més que ens hi girem d'esquena tota, i veurem on aniran a parar més de quatre que avui es donen tant de llustre.

I quan el nivell mig de la nostra cultura esportiva estigui a l'alcària de la de Suïssa, aleshores ens en tornarem a preocupar... si és que encara vivim.

L'esport per l'esport en ell mateix, l'esport pel veritable camí del millorament de la raça, és tot un problema de Mart o de Saturn, per a la majoria de nosaltres.

Abans de començar els nostres comentaris individuals, creiem que és força interessant de donar als nostres lectors unes breus impressions obtingudes dels més destacats atletes italians, que han estat els nostres hostes durant aquests darrers dies.

Tavernari, aquest gran "as" que ha sabut fer-se seu el rècord mundial que detentava l'alemany Peltzer, no dissimula el seu disgust en assabentar-se del temps amb què realitzà els 800 metres.

Hom no pot pas dir que el seu company Dávoli no li presentés lluita, ja que durant tota la carrera pot dir-se que sense arribar a adquirir aspectes formidables, s'hi lluitaven amb tot entusiasme i esportivitat, i només va saber donar el motiu de la cendra massa tova.

Carlini, el magnífic estilista dels 100 metres obstacles, en la qual prova outé correntment 15" 1-5 i 15" 2-5, ens digué que s'havia cansat molt més per obtenir els 16 segons amb què els realitzà diumenge, que no en altres ocasions que, lluitant amb homes de més classe, els realitzava amb el temps que fins fa poc ha estat el rècord oficial a Italia.

També Toetti, com Boero, com el mateix Farelli, opinaren igualment respecte de l'estat de la cendra.

Sobre el cas dels 400 metres lliures, és molt convenient que sapiguem els nostres lectors el que ha dit Labourdette, l'"as" peninsular, que aconseguí millorar el rècord de Guipúscoa establert en els passats Campionats fins als 300 metres, en pas s'adjudicava el títol de campió.

Ens va dir que estava molt més entrenat que mai, puix que després dels Campionats d'Espanya havia forçat una mica la forma amb la vista fixa en aquest festival, per al qual s'havia ofert voluntàriament i pagat totes les despeses de la seva butxaca. La relativa facilitat amb què en aquella ocasió memorable va assolir els 50" 2-5 li va donar plena confiança en allò que seria capaç de realitzar ara, ja que sabia per endavant que es trobaria d'avant d'homes de classe netament superiors que l'obligarien a emprar-se a fons.

Indiscutiblement, que de D'ora i Danjou, amb qui hagué de fer-ho aleshores, a Tavernari i Vianello, i el mateix Miquel, hi ha diferència. Heu-vos ací explicada la causa que motivà aquella fantàstica sortida que realitzà i que tan magníficament aguantà fins als 300 metres, en passar els quals duia uns sis metres d'avantatge sobre Tavernari, qui es veié obligat a realitzar un gros esforç, únicament capaç de fer-lo un atleta de la talla del famós recordman del món per tot just passar-lo sobre la mateixa arribada. Té, doncs, res d'estrany la millora de marca aconseguida per Labourdette?

Segons opinió de Tavernari, aquella carrera valia menys de 49", i en aquest cas, molt acostat a la raó.

FUTBOL CLUB BARCELONA

A les oficines del F. C. Barcelona, Passeig de Gràcia, número 19 bis, entrant pel carrer de la Diputació, 254, ha quedat obert l'abonament, anual i parial, a localitats del camp de Les Corts, per a la pròxima temporada.

Per a evitar les aglomeracions de darrera hora, els senyors socis que desitgin renovar l'abonament o bé obtenir-lo per primera vegada, són pregats que ho facin quan més aviat millor, a la Secció de taquilla, tota vegada que l'admissió d'entrades es limitarà fins a uns quants dies abans de començar la temporada.

Labourdette hauria establert un nou rècord peninsular, millorant els 49" 4 cinquens en què des de la temporada anterior el té establert Miquel.

Causes d'aquesta fallida?

Labourdette diu: "Mai havia acabat uns 400 metres tan esgotat com diumenge; la fluixetada de la pista em perjudicà greument, i contribuï en gran manera a què en havent passat la meta no pogués amb el meu cos."

Sense exagerar puc dir que he trobat la pista literalment desfeta i que molt especialment en els viratges hi ha cada "pou" que dona la impressió d'alts i baixos, per haver-hi llocs més fionjos encara que altres.

De tal manera perjudiquen, que hom s'entrebanca com si corrés en un camp irregular de futbol.

Puc ensenyar encara la meua cama dreta macada d'una d'aquestes travanques que jo mateix em vaig fer.

De totes maneres estic contentíssim; només em dona pena pensar que el voler participar en els salts de llargària va ajudar-me a veure'm privat de tornar als esportius de Guipúscoa un rècord nacional que tant de temps ens havia pertangut.

De totes maneres estic content, i més sabent que Miquel està en franc camí de recuperació, ja que, qui sap si el dia en què els tornem a córrer tots dos, un de nosaltres tindrà la sort d'enriquir els palmars de l'atletisme peninsular amb el millorament que de tan poc se m'ha escapat a mi ara."

I per a avui prou.

MOLOCK'S

FUTBOL

La desviació dels nostres Clubs

A punt de començar la temporada de futbol, els nostres cercles tenen cura per a disposar del millor "quadro" de jugadors per a obtenir el major nombre possible de victòries.

Els qui vers amants de Barcelona i que compartim el tema que fins avui ha estat esperó del cercle, veiem amb desgany com a cada temporada augmenta el nombre de jugadors forasters que ingressen al club per "defensar els seus colors".

Desgraciadament sabem prou que el que més es nota en la majoria dels nostres jugadors i homes d'esport és la falta d'aquell entusiasme que s'encomana al record d'un ideal.

Tenim l'exemple del passat Torneig Llatí de Boxa en el qual els nostres "amateurs" demostrant posseir millors qualitats, sucumbiren mancats d'afegida fe de la qual els italians demostraren estar-ne amarat.

Es per això que, els qui en temps dels "quarts equips" i del camp del carrer de la Indústria defensaren per tot Catalunya els colors del F. C. Barcelona, ens dol veure com els "asos" forans són "caçats" posant-los-hi en llurs mans el nom i els colors del nostre cercle.

Si els nostres homes no posen en la lluita el foc que abraça l'ideal del club, no es pot pas exigir això d'un home que, segurament, s'ha conformat a la nostra ciutat i els nostres cercles per referències. I si en alguns casos hi ha quelcom de simpatia, només és fonamentada pel seu o condicions, base de l'ingrés al "quadro".

Preferim un tercer lloc amb gent d. casa que un primer lloc amb gent estranya.

T. BERTRAN

El futbol a les comarques

A BORGES BLANQUES

F. C. Borges, 3
Santmartí de F. C., a

Borges Blanques. — Diumenge passat, i sota les ordres d'En F. Ferrer, se celebrà aquest encontre, el resultat del qual no reflecteix pas la veritable valua del Borges, puix que jugà molt apàticament i força descohesionat, i es notà considerablement la manca del mig centre Gorgues.

El domini fou absolut del Borges en el primer temps; en canvi, en el segon es decantà en molts moments a favor de l'equip forà, el qual jugà amb molta valentia.

En fi, un partit de mala qualitat, que per bé de l'afició no haurien de repetir-se.

Dimarts el primer equip complet del F. C. Borges es traslladà a jugar un partit amistós a Maldà, contra el primer equip del dit poble, reforçat per elements de Tàrraga i Sant Martí.

El nostre equip féu un partit excel·lent, coronat pel falaguer resultat de 4 a 0 a favor del Borges, el qual causà l'admiració del nombre públic que presencià l'encontre. Tots els jugadors defensaren el seu lloc amb encert i valentia, sobresortint, però, la tasca del mig centre Gorgues, del defensa Bullit i del davanter Belart. Se'ls felicità.

Formaven l'onze vencedor: Duran, Bullit, Martí, Camí J., Gorgues, Fort, Vallès, Belart, Arrufat S., Cornudella i Minguel·la.

El diumenge que ve, amb motiu de la festa major, es jugarà al camp del Borges un interessant encontre entre els complets primers equips F. C. Lleida i el C. D. Tàrraga, el qual és esperat amb expectació per l'afició. Al vencedor li serà

adjudicada una magnífica copa, donada pel F. C. Borges.

Dilluns, dia 2, el nostre primer equip jugarà contra el Moliner S. C. Aquest partit promet ésser del tot interessant, si hom té en compte que les forces seran nivellades. Al vencedor li serà adjudicada una artística copa, ofrenada per l'Ajuntament de Borges. Es de suposar, doncs, que els nostres jugadors faran tots els esforços per tal d'eixir vencedors d'aquest tan interessant encontre.

A VILAFRANCA

U. S. de Sans - F. C. Vilafra

Grandiosa expectació ha desvetllat entre l'afició penedense l'anunci d'aquest encontre, que tindrà lloc demà, dia 30, a Vilafra, amb motiu de celebrar-se la festa major.

Els equips es presentaran integrats pels seus millors elements, i hi figuraran les noves adquisicions fetes recentment, els quals s'arregleraran com segueix:

Sans: Casanoves, Torredellot, Olm, Pausas, Duran, Escrits, Solís, Calvet, Miró, Pous i Segura.

Vilafra: Sabater, Llorens, Mir, Lara, Guasch, Ferrer, Soler, Gándara, Cundet, Diego i X.

Sembla cosa segura que reforçarà l'onze vilafraquí el seu ex-equipier Juvé, que actualment figura en les files de l'Espanyol.

Molt competitiu es presenta, doncs, aquest encontre, donada la qualitat de tots dos contendents, els quals posaran tot el seu entusiasme a aconseguir la victòria per a adjudicar-se la Copa Vilafra 1929, oferta per l'Ajuntament.

Josep Sunyol, conferenciant

El nostre amic Josep Sunyol i Gariga, diumenge que ve, al vespre, donarà una conferència al Praetorium, d'Hostalric.

El tema que ha escollit per a dissenyar en l'esmentada conferència és "L'esport a la nostra terra".

Donada la personalitat del conferenciant, és evident que el tema promet tenir força interès.

B O X A

AL. BROWN VENÇ KNUT LARSEN

En el match disputat abans d'ahir a Copenhaguen entre Al. Brown, campió del món del pes gall, i Knud Larsen, campió d'Europa del pes ploma, el primer vencé al segon per punts.

El combat es disputà al límit del pes ploma i fou de complet domini del boxador negre. El presenciaren trenta mil espectadors, els quals quedaren en general decepcionats, car esperaven una lluita més interessant.

NOVES DESFETES DE ROUTIS I HILARI MARTINEZ

A Cleveland, André Routis, campió del món del pes ploma, experimentà una tercera i successiva derrota. El seu recent vencedor fou el fillol Jim Datto.

A Mèxic, Hilari Martínez resultà novament batut pel campió mexicà Bert Colina.

ELS AMATEURS

LA VETLLADA D'AQUESTA NIT A L'SPORTING BOXING CLUB

Seguint el seu pla de celebrar setmanalment una vetllada, l'Sporting Boxing Club ha organitzat per a aquesta nit, a un quart d'onze, al seu local del carrer de Tapioles, 2 (café Comtal Paralel), una extraordinària reunió, en la qual es disputaran set interessants combats entre destacats pugils amateurs, sota el següent ordre:

Echevarria (Sporting) contra Angé (Diana). Pesos mosca.

Safón (Catalunya) contra Minguel·la (Diana). Pesos mosca.

Flores (Barceloneta) contra Artigues (Sporting). Pesos ploma.

Gonzalbo (Sporting) contra Capdevila (Catalunya). Pesos lleugers.

Reyes (Sporting) contra Martín (Barceloneta). Pesos gall (reventa).

Larrosa (Barceloneta) contra Sansano (Diana). Pesos mosca.

Arquer (Sporting) contra Martín (X.). Pesos mitjans.

Aquest darrer combat és esperat amb molt d'interès pels aficionats, ja que podrà servir per apreciar els progressos d'Arquer, el qual causà sensació el dia del seu debut, en venèncer als pocs segons el seu adversari per inferioritat.

ARENES BOXING CLUB

Tal com estava anunciat, va reunir-se dilluns passat en Assemblea general aquesta entitat. Fou elegida la següent Junta Directiva:

President, Joaquim Albareda; vicepresident, Joaquim Castellà; tresorer, Enric Mataix; comptador, Angel Luna; secretari, J. Jesús Arenes; vice-secretari, Ferran Gisbert; vocal primer, Manuel Aparicio; vocal segon, Manuel Rodríguez; vocal tercer, Octavi Pérez; vocal quart, Josep J. Arenes; vocal cinquè, Josep Maria Pasqual; vocal sisè, Josep Candela.

Aquesta nova Junta està animada dels millors propòsits. Sembla que, entre altres projectes té el de traslladar aviat el seu local social a un altre lloc que reunís immillorables condicions per a la pràctica d'aquest esport, que tant d'increment ha pres en aquests darrers anys.

Ho celebrem, perquè aquesta nova ve a desmentir els rumors de la dissolució d'aquesta entitat.

GRANS MAGATZEMS DAMIANS

OCASIO UNICA!!

Si sou amant de comprar bons articles a preus sumament barats, fixeu-vos en els nostres PREUS ESPECIALS que només regiran durant tot el mes de setembre NO TENEN COMPETENCIA

	Ptes.		Ptes.
CAMISES pitrera popelin, amb 2 colls i 1 parell de punys, una	6'30	Lot de 3 olles d'alumini 14, 16 i 18 cm., lot a	7'95
MOCADORS blancs batista, tamany de senyor, 1/2 dotzena, a	4'25	Lot de 3 olles d'alumini 14, 16 i 20 cm., lot a	8'75
GORRES de novetat de senyor, una	2'50	Cullerots d'alumini de 8 g 10 cm.	
PANTALONS de senyora, de Cambrai superior, amb brodats, a	1'50 i 2'50	un a Ptes. 0'50 0'70 0'75	
TOVALLOLES serrell superior, 60x120 centímetres, una a	2'—	Lot de 3 olles d'alumini fort, nanses aillants, 14, 16 i 18 cm., lot a	15'50
VANOVES de seda, tamany sobrecamera, una a	20 i 30'—	Lot de 3 olles d'alumini fort, nanses aillants, 14, 16 i 20 cm., lot a	17'50
CAMISES de nit, de batista superior, bonics models, una a	6'—	Lot de 3 casseroles d'alumini fort, nanses aillants, 14, 16 i 20 cm., lot a	9'75
MOCADORS de color, de senyora, 1/2 dotzena, a	2'50	Lot de 3 casseroles d'alumini fort, nanses aillants, 16, 18 i 22 cm., lot a	11'50
BOSSES de SENYORA, imitació pell, fantasia, dos o tres departaments, gran novetat, una a 4'50, 4'75, 5'15, etc.		Lot de 4 pots d'alumini fort, nanses aillants, 8, 9, 10 i 11 cm., lot a	5'75
ELASTICS de senyor, còmodes i forts, un a	0'70	Lot de 5 pots d'alumini fort, nanses aillants, 8, 9, 10, 11 i 14 cm., lot a	8'50
CINTURONS de pell legítima, sivelia americana, un a	0'80	JOC DE CAFE de porcellana decorada, 15 peces, joc a	8'50
CINTURONS de seda, gran novetat, un a	1'25	JOC DE POSTRES de porcellana decorada, 7 peces, plats calats, joc a	9'50
LLIGACAMES de senyor, el parell des de	0'30	TASSES AMB PLAT per a desdjunar, porcellana decorada, una a	1'40
CORBATES de seda, gran assortit, una a	1'25	TASSES AMB PLAT, de café, porcellana decorada, dotzena a	8'—
Lot de 7 pots d'alumini 6 a 12 cm., lot a	3'90	JOC DE MADUXES, 14 peces, porcellana decorada, joc a	11'—
Lot de 6 pots d'alumini 8 a 14 cm., lot a	4'50	ETC. ETC. ETC.	
Lot de 3 casseroles d'alumini 14, 16 i 20 centímetres, lot a	5'30		
Lot de 3 casseroles d'alumini 16, 18 i 22 centímetres, lot a	6'25		

IMPORTANTISSIMS DESCOMPTES PER FI DE TEMPORADA

Descomptes a deduir sobre els limitats preus marcats

10 per 100	20 per 100	30 per 100
CAMISERIA :: OMBREL·LES :: ARTICLES DE VIATGE :: VENTALLS :: ROBA BLANCA :: SASTRERIA A MIDA :: JOQUINES PLATJA :: NEVERES	GENERES DE PUNT (estiu) :: ARTICLES DE BANY :: BARRETS DE PALLA DE SENYOR I NEN :: CALÇAT DE SENYORA, SENYOR I NEN	Vestits i Capells de Senyora i Nena

CICLISME

XI VOLTA CICLISTA A CATALUNYA. IV Gran Premi Citroen

La inscripció per a aquesta gran ronda al volt de Catalunya, que la U. E. de Sans organitza per als dies 8 al 15 de setembre vinent, augmenta d'una manera patent, auguri el més optimista que la tradicional carrera batre el rècord, en èxit, de totes les de l'any.

Heus ací el "reforç" rebut:

30. Joaquim Tudela, d'Hospitalet, debutant.

31. Victorino González, Barcelona, debutant.

32. Angel Donate, Barcelona, debutant.

33. Joan Boada, d'Olesa, debutant.

34. Ramon Mulla, de Sabadell.

35. Josep Sant, de Sabadell.

36. Josep Casamada, de Sabadell.

37. Antoni Canillo, de Martorell.

38. Salvador Cardona, de Pau.

39. Joan Aerts, de Jette.

40. Francesc Mula, de Madrid.

41. Màrius Chabran, de Valvarelle.

42. V. Cebrian Ferrer, de Barcelona.

43. Miquel Albentosa, de València.

44. Joan Urpi, de Sant Feliu.

45. Rafael Pou, d'Algaída.

46. Ramon Arrufat, d'Ampostà.

47. Frederic Esquerri, de Sodupe.

48. Leandre Comabasosa, de Barcelona.

49. Joan Bibiloni, d'Algaída.

50. Vicents Trueta, de Torrelavega.

51. Josep Trueta, id.

52. Ramon Domingo, d'Igualada.

53. Manuel Ginés, de Saragossa.

54. Manuel Sanz, id.

Sense comentaris: Cardona, el formidable grimador de les etapes pirreniques del Tour de France; Aerts, la gran esperança francesa; Mula, el formidable corredor de la Volta al País Basc; Pou, l'animat mallorquí; Bibiloni, l'heroi de la Volta a Catalunya l'any passat; els Trueta, els "divos" de la carrera Circuit del Jai-lón; en fi, Tudela, González, el veterà Sant, el caragol Casamada, Cebrian Ferrer, Arrufat, Domingo, el

MOTORMISME

LES CARRERES DE DIUMENGE QUE VE EN EL "DIRT-TRACK" DE L'ESTADI

Els tres nou corredors que actuaran diumenge vinent a l'Estadi i que arribaran a Barcelona són:

Del Foster.—Es tracta d'un pilot audaç i serà que en aquests darrers temps ha actuat en el "track" londinenc de White City, on s'ha adjudicat recentment les populars proves "Gold Gamlet" i "Gold Helmet", o sigui del "Giant d'or" i del "Case d'or", que s'han introduït en aquella i altres pistes angleses per tal de premiar les millors proves realitzades sobre les esmentades pistes. Es un corredor jove, però que en poc temps, pel seu estil i temeritat, ha conquistat gran popularitat.

Freddie Hore.—Aquest corredor és australià, i el prestigi adquirit a les pistes del novíssim continent donà lloc al seu trasllat a Anglaterra en virtut d'avantatjós contracte. La pista d'Algaída (Australià) és la que ha estat teatre de les seves carreres més celebrades, en la qual ha detestat tres rècord i "Hold Helmet". A la Gran Bretanya ha actuat a Wembley especialment, i les seves belles carreres l'han convertit aviat en un dels ídols del públic del Gran gstadí anglès.

Les Dearth.—Es anglès. Un especialista en els ràpids demarrages en sortida parada, la qual cosa li ha valgut grans triomfs en les proves handicap, en les quals sempre és favorit. Company de Del Foster, en les darreres reunions de White City ha compartit amb ell la major popularitat, i també s'ha adjudicat diverses de les proves per al "Gold Gamlet".

NATACIO

NATACIO COMARCAL

Al Vendrell, a la platja de Sant Salvador, tingué lloc un important festival de natació entre els nedadors de les platges de Sant Salvador, Calafell i Comaruga.

Totes les carreres foren durament disputades, i se senyalaron els següents resultats:

50 metres femenins:

1.—Senyoreta Maria Teresa Colomer (Calafell).

2.—Senyoreta Maria Teresa Alayo (Sant Salvador).

100 metres, homes:

1.—J. Ramon Pujol (Comaruga).

2.—Francesc Mascardó (Sant Salvador).

3.—Ricard Graells (Comaruga).

100 metres femenins:

Maria Teresa Alayo (Sant Salvador), primer premi.

Maria Morenes (Sant Salvador), segon premi.

200 metres, homes:

1.—Lluís Genor (Sant Salvador).

2.—Ricard Graells (Comaruga).

3.—Wifred Marquès (Calafell).

OBITUARI

Victima d'una ràpida malaltia ha mort l'excel·lent nedador del C. N. Barcelona Na Elisabet Vilegebein.

Havia format part de l'equip de reileses femení, campió peninsular, i en la primera època de la natació femenina, sempre havia figurat a primer rengle. Actualment, malgrat d'estar una mica allunyada de les activitats acuàtiques, com sempre era un valuos element de propaganda a favor de la natació femenina.

Que descansi en pau, i rebí la seva família l'expressió del nostre sincer condol.

